

EIN-
STEIN

24.

Bevezető

Sziasztok!

Ha ezt a lapot a kezetekben fogjátok, az azt jelenti, hogy hosszas előkészületek és várakozás után ismét megjelent az Ein-Stein diákújság. Valószínűleg már ismeritek, vagy ha nem is fogtatok a kezetekben egyetlen ilyen példányt sem, már biztos hallottatok róla.

Az Ein-Steint 1991 óta minden évben kiadjuk, diákok által készített rajzokkal, képekkel, versekkel és érdekesebbnél érdekesebb írásokkal. Ebben az újságban is bőven találsz belőlük.

A cikkek élményekről, tanárokról, és ami az újságot igazán érdekessé teszi számotokra, rólátok, diákokról szól. Szóval lesznek most is tudósítások, interjúk tanárokkal, volt diákokkal a 20 éves kéttannyellvü képzés kapcsán, aranyköpések, Szemfüles. Ha esetleg az olvasgatás közben te is kedvet kapnál az újságíráshoz, nyugodtan jelentkezz az újságíró szakkör vezetőjénél, Bankó Róbert tanár úrnál.

Reméljük sok, számotokra érdekes dolgot találtok. Ezekhez jó olvasgatást kívánunk!

IMPRESSZUM

Szerkesztőség

Írták és gépelték:

Andrási Tekla
Balázs Anna Erzsébet
Balczer Péter
Csehorovszky Márk
Dömötör Kármén
Farkas Levente
Farkas Mariann
Földi Boglárka
Gombos Renáta
Guth Tibor
Hadnagy Zsófia
Hornperger Andrea
Horváth Alexandra

Kálmán Kata
Kerekes Otília
Kovacsinszki Beáta
Mayer Eszter
Mikoly Donát
Pallós Vanda
Pribék Nikolett
Rájman Kata
Stósz Fanni
Stósz Flóra
Tancsár Márta
Tarczal Nimród
Vereckei Réka

Rajzolták:

Bognár Mónika
Deák Nóra Eszter (címlap)
Dömötör Kármén
Hetes László
Kálmán Kata

Kiss Balázs
Nedves Noémi
Teszler Zsóka (hátlap)
Tóth Ervin

Tanár segítők:

Koordinátor: Bankó Róbert
Informatika: Baksa László
Rajzok: Veszpréminé Sánta Mária
Német cikkek: Fork Rózsa, Nagy Dorottya

Tanulás és szórakozás Németországban

2007. július 22-én négy magyar diák repült Németországba. A Goethe Intézet ösztöndíjának keretében három hetet tölthettünk itt el. Elzben laktunk, ez egy kisváros, ami kb. 25. km-re található Hannovertól.

Július 22-én Hannoverben szállt le a repülőnk. Ott két ember fogadott minket a Goethe Intézettől. Amikor Elzbe, a szállásra megérkeztünk, megkaptuk a szobakulcsot és készítettek a csoportról egy fényképet is. Tekla 3 hétig egy orosz, én pedig egy svéd szobatárssal laktam együtt. Az első napon megismerkedtünk a többiekkel. A táborban 80-an voltunk 27 nemzetségből: éltek itt törökök, svédek, amerikaiak, japánok, angolok, hollandok, oroszok és így tovább. A vendéglátóink nagyon aranyosak, fiatalok voltak, mi nagyon jól szórakoztunk.

Minden nap kétszer másfél tanítási óránk volt és kétszer egy héten projektmunka, ahol különböző dolgokat hoztunk létre. Tekla egy zeneprojektben vett részt, ahol a csoport egy zenés számot különböző hangszerekkel készített el. Én pedig egy színházi foglalkozásra jártam, különböző újságcikkek alapján jeleneteket adtunk elő. Sokat tanultunk, de sok szabadidőnk is volt. Változatos szabadprogramokat is szerveztek nekünk: Volt kenuzás, úszás, bobozás, biciklitúra, kézi- és tollaslabda, valamint egy nagy szabadidőpark, de megnézhattük a Hannover 96- Real Madrid focimeccset. Az első hétvégén Brémába utaztunk, a másodikon Hannoverbe. Szép és érdekes nevezetességeket tekinthettünk meg, pl.: szobrot a brémai városi zenészekről, egy múzeumot, ahol absztrakt szobrokat és más bolondos dolgokat állítottak ki.

2007. Augusztus 11-én élményekkel és sok tapasztalattal repültünk haza.

Guth Tibor 12.A és András Tekla 11.A

Lernen und Spaß

Am 22. Juli 2007 sind wir mit vier ungarischen Schülern nach Deutschland geflogen. Dort haben wir durch ein Stipendium vom Goethe-Institut drei Wochen verbracht. Wir waren in Elze, Elze ist eine Kleinstadt ungefähr 25 km von Hannover.

Wir sind am 22. Juli in Hannover gelandet. Dort haben uns zwei Leute vom Goethe-Institut empfangen. Als wir in Elze ankamen, bekamen wir die Schlüssel, und machten von uns ein Foto. Tekla hat ihre drei Wochen mit einer Russin verbracht, und ich mit einem Schweden. Am ersten Tag haben wir uns kennengelernt. Auf dem Campus waren 80 Schüler aus 27 Nationen. Hier Türken, Schweden, Japaner, Amerikaner, Engländer, Holländer, Russen, usw. Wir hatten jeden Tag 2x1,5 Stunden Unterricht gehabt, und zweimal in der Woche Projektarbeit. Wir haben verschiedene Sachen gemacht. Tekla nahm an dem Musikprojekt teil, wo man ein Lied von dem Kurs machte mit verschiedenen Musikinstrumenten. Und ich nahm an

dem Thetarprojekt teil, wo wir verschiedene Zeitungsartikel auf dei Bühne trugen.

Wir haben viel gelernt, aber haben auch vile Freizeit gehabt. Die Programme waren verschiedenen: zB.: Sommerrodelbahn, Kanufahren, Freizeitpark, Rad-Tour, Badminton, Volleyball, Schwimmen, und wir durften auch das Hannover 96-Real Madrid Fußballmatch anschauen.

Am ersten Wochenende sind wir nach Bremen gefahren, und am zweiten Wochenende nach Hannover. Wir haben die schönsten und interessantesten Sehenswürdigkeiten angeschaut z.B.: die Statue von den Bremer Stadtmusikanten, ein Museum, wo man abstrakte Fotos, Statuen und andere verrückte Sachen ausgestellt waren, diese Ausstellung nennt man „Made in Germany“.

Am 11. August 2007 sind wir mit Erlebnissen und mit vielen Erfahrungen nach Hause geflogen.

Tibor Guth 12.A, Tekla András 11.A

Aranyköpések

Diák: A fémfelhőt száraz helyekre küldjük távirányítóval és ott is lesz eső.

Tanár: Milyen alakú a felhő? Öntözőkanna vagy henger netán?

Diák találmányai: zacskós köd, hidrogénkolbász, jellegzetes szagtalan

Diák: A nap 24 órájából 12-ben a földgáz színe lila, a másik 12 órán át pedig fekete ill. sötétbarna.

Diák: Ha a Boci csokiban tej van, akkor a Tibi csokiban mi van?

Gyűjtötte: Mayer Eszter, 10.A

Egyéves ösztöndíj Németországban

A következő sorokban beszámolok nektek az egyéves németországi ösztöndíjmról, amit a németországi Baden-Württemberg tartományban, Ravensburgban töltöttem el. Ha minden jó dolgot elmeslénék, ami velem történt, biztosan egy regény lenne belőle, így csak a legfontosabbaknak jut hely ebben a pár sorban.

Legelőször a fogadó családomról szeretnék mesélni. Nagyon örülök, hogy hozzájuk kerültem, szerintem náluk jobbat nem kaphattam volna. Az anya szinte teljes mértékben helyettesíteni tudta az igazi anyukámat, nagyon sokat foglalkozott velem, saját gyermekeként nevelt egy éven keresztül. Az apa nagyon jó fej, sok velem azonos érdeklődési köre van, vele szívesen töltöttem el az időt, megnézte a kézimecseimet, ugyanakkor én is sokat segítettem neki a ház körüli munkákban. Volt egy "öcsém" is, akit Albertnek hívnak, egy évvel fiatalabb tőlem, és egy osztályba jártunk. A szabadidőmet nem mindig vele töltöttem, mert őt inkább a számítógépek érdeklik, és nem teljesen azonos a baráti körünk, de a legőszintébb vele voltam, minden gondunkat meg tudtuk beszélni egymással.

De Alberten kívül még van sok jó barátom, akikkel a mai napig is tartom a kapcsolatot. Közülük is a legjobbak: Christian, Maxi és Lukas, akikkel a kézilabdacsapatban játszottam együtt. Velük töltöttem a szabadidőm nagy részét: "meglátogattuk" a helyi sörkerteket, elmentünk a strandra, vagy éppen motoroztunk. Ők azok a tipikus parti-arcok, akiknek mindenhol ott van a helyük, azt hiszem, ők hiányoznak a legjobban. Rajtuk kívül érdekes módon a jobb haverjaim nem az osztálytársaim voltak, hanem inkább az évfolyamtársaim. De gyakorlatilag mindenkiel jóban voltam, nem emlékszek egy komolyabb konfliktusra sem az egész évből.

Az iskola, amibe jártam az Albert Einstein Gymnasium volt, ami egy különleges gimnázium. Egy 5 szintes hatalmas épület, amibe kb. 1300 diák jár tanulni, 5-13. évfolyamig, így nem csoda, hogy még év végén is akadt

olyan gyerek, aki teljesen új volt nekem. A tantermek szebben is ki lehetnének díszítve, de ehelyett az iskola jól felszerelt technikai berendezésekkel (pl.: majdnem minden osztályban projektor, sok fizika- és kémiaórai kísérlet stb.) A tanórák sokban különböznek a Magyarországiaktól, a diákok többször szólhatnak hozzá az órához, a tanmenet is inkább az életben fontosabb dolgokra helyezi a hangsúlyt, és egy tantárgyból egy évben maximum 4-5 jegyet kapnak a diákok. Az osztály összetétele is elég különös volt. A német gyerekek mellett összesen még 9 féle nemzetiségű tanuló járt velem egy osztályba.

Ravensburg is nagyon megtetszett, főleg a történelmi része a városfallal, és a leghíresebb épülete a "Mehlsack", ami a jelképe lett az évszázadok alatt. A fogadócsalád az egyik új negyedben lakik, ami a település legnyugodtabb, egyik legszebb és legértékesebb területe. A várost körülbelül 60.000 ember lakja, de mivel nincsenek nagy panelek, ezért ha az ember egy légifelvételt lát, azt hihetné, hogy sokkal többen lakják, mert olyan nagy a kiterjedése.

A végén szeretném megemlíteni az organizációt, amelynek köszönhetem ezt a lehetőséget, hogy egy teljes tanéven keresztül Németországban tanulhattam. A Schwaben International egy baden-württembergi alapítvány, amely minden évben lehetőséget ad 12 román és magyar és 1 szerb diáknak, hogy német gimnáziumban tanulhassanak, és így a német nyelvet a lehető legjobban megtanulhassák. Ők is sokat törődtek az ösztöndíjasokkal, sok helyre elvittek minket kirándulni (pl.: Stuttgart, Berlin, Tübingen, Schwäbische Alb). Ezeken a kirándulásokon is jó barátokat ismertem meg, akikkel gyakran beszélek, néha meglátogatjuk egymást.

Többi diáktársamnak csak ajánlani tudom, hogy pályázza meg ezt az ösztöndíjat, mert aki egy ilyen éven részt vesz, rengeteg feledhetetlen élménnyel és tapasztalattal gazdagodik.

Mikoly Donát, 11.A

Mein "einjähriger Urlaub" in Deutschland

In den nächsten Zeilen möchte ich euch ein bisschen über mein wunderschönes Jahr in Baden- Württemberg erzählen. Es war der 13. März, als ich mich in Budapest für dieses Stipendium beworben habe. Damals wusste ich noch nicht, ob ich mich darüber freuen soll oder nicht, später in September hatte ich ein bisschen Angst, weil ein ganzes Jahr eine sehr lange Zeit ist. Aber jetzt, nach dem Jahr sage ich ruhig, ich habe mich damals für das Richtige entschieden, als ich dieses Jahr gewollt habe. Jetzt erkläre ich euch, warum.

Als ich angekommen bin, wusste ich sofort, dass ich eine gute Familie bekommen habe. Der Gastvater heißt Béla, also sprachliche Probleme hatte ich nicht, wenn ich etwas nicht verstand, übersetzte er es mir sofort. Er war meine Unterstützung bei den sportlichen Aktivitäten, wir waren gemeinsam in München auf dem Spiel FC Bayern gegen Hamburger SV. Wir hatten ähnliche Interessen, also mit ihm habe ich die Zeit gerne verbracht. Die Gastmutter heißt Biljana. Sie war eine richtige "Mutter auf Zeit". Sie hat sich immer um mich gekümmert. Sie brachte mich einmal nach dem Training wegen meinem linken Knöchel auch um 22 Uhr ins Krankenhaus (ich musste insgesamt 5 mal das Krankenhaus besuchen), obwohl sie am nächsten Tag um 6 schon arbeiten musste. Manchmal war sie vielleicht noch strenger, als meine echte Mutter, sie wollte mich von den schädlichen Sachen der Stadt schützen. Ich muss noch sagen, dass Ravensburg wirklich ein bisschen gefährlicher ist, als z.B. Szekszárd. Dort wohnen relativ viele Türken, die im Vergleich mit den Deutschen ein bisschen gefährlicher sind und dort, wo ich Training hatte, war in der Nähe das Türkenviertel. Aber Gott sei Dank, ich hatte nie Probleme mit ihnen. In der Familie war noch mein Gastbruder, der auch mein bester Freund war, der Albert. Ich bin 1 Jahr älter, als er, aber ich konnte mit ihm in die gleiche Klasse gehen. Albert hat andere Eigenschaften als ich. Er spielt lieber auf seinem Laptop komische Spiele, hat nicht so viel Sport gemacht, wir hatten nicht die gleichen Freunde, aber meine Probleme konnte ich am besten mit ihm besprechen, weil er in meinem Alter ist, wir gingen in eine Klasse, und wir kennen uns besser, als unsere Eltern. Wenn wir darauf Lust hatten, plauderten wir stundenlang auch in der Nacht, bis 2-3 Uhr. Am nächsten Tag in der Schule hatten wir Schlafprobleme, trotzdem haben wir das mehrmals gemacht. Er hat auch eine Schwester, aber sie habe ich nie getroffen, weil sie für ein Jahr in den USA Au pair gemacht hat. Und

deshalb konnte ich zu dieser Familie, weil die Eltern das nicht wollten, dass der Albert ein ganzes Jahr alleine ist.

Außer dem Albert habe ich ganz viele Freunde in Ravensburg. Interessanterweise habe ich die besten Freunden nicht aus der Klasse, sondern aus der Handballmannschaft. Mit ihnen habe ich einen sehr großen Teil meiner Freizeit verbracht. Die allerbesten heißen Lukas, Christian und Maxi. Sie haben mir versprochen, dass sie nächstes Jahr mich besuchen werden. Mit ihnen konnte ich alles machen, was mit dem Albert nicht machbar war. Sie sind die Party-Macher, es gab zahlreiche Bierfeste, auf denen ich mit ihnen zusammen war. Die anderen Freunde waren aus meiner Klasse oder aus der Paralekkasse. Auch da gab es ein paar geile Typen und nette Freundinnen. Mit ihnen war die Schule gar nicht langweilig.

Die Schule, die ich besucht habe, ist das Albert Einstein Gymnasium. Ich habe die Klasse 10.b besucht. Diese Klasse war ziemlich komisch, sowohl das Klassenzimmer, als auch die Menschen in der Klasse. Diese Gruppe war die Vielseitigste in der ganzen Schule. In den Interessen und auch in den Nationalitäten. Es gibt Leute aus fast allen Balkan-Ländern, aus vielen westeuropäischen Ländern, Russland usw., also mindestens die Hälfte waren Ausländer. Vielleicht hatten wir deshalb keine richtige Klassengemeinschaft, es gab kleine Gruppen aus 2 bis 3 Kindern,

aber die Klasse hat gemeinsam nicht viel gemacht. Das Schulleben war gar nicht so stark, wie ich mir das vorgestellt habe. Die Lehrer sind locker, sprechen gerne mit den Schülern, aber die guten Noten teilen sie nicht so einfach aus. Die beste Note, die 1, bekommen meistens 1 oder 2 Schüler oder gar niemand. Ich hatte ein bisschen Glück, ich saß neben dem besten Schüler, und wenn ich noch ein paar Punkte brauchte, konnte ich von ihm leicht kopieren. Aber für mich war die Schule nicht so wichtig, wie zu Hause, ich bin nicht für die Noten, sondern für die Sprache und neue Freunde so lange nach Deutschland gegangen. Ich denke, dass ich die Sprache auch mindestens so gut üben konnte, dass ich meine Freizeit lieber mit meinen Freunden verbracht habe. Und noch ein bisschen über das Schulgebäude. Das ist ein 5 stockwerkiges Gebäude, in dem es 2 Gymnasien gibt, mit mehr als 1300 Schülern. Also ist es kein Wunder, wenn ich jemanden nicht kenne, obwohl wir 1 ganzes Jahr im gleichen Schulhaus waren.

Die Stadt habe ich in mein Herz geschlossen, die historische Altstadt ist mit modernen Sachen legiert. Die Stadt hat mit der Agglomeration 60.000 Einwohner, aber es gibt noch eine Besonderheit: Außer einem Plattenbau auf dem Goethe-Platz gibt es keine hohen Häuser, wenn man eine Luftaufnahme sieht, könnte man denken, dass die Stadt viel mehr Einwohner hat. Und was mir noch gefällt, die Innenstadt ist nur für die Fußgänger geeignet, nur die Busse dürfen noch durchfahren. Das Stadtviertel, wo ich gewohnt habe, ist ein Neubaugebiet, nicht weit von meiner Gastfamilie wohnten die reichsten Russen der Gegend.

Am Ende meines Schreibens möchte ich etwas über die Organisation und über die anderen Stipendianten erzählen. Aus Serbien 1 Schüler, aus Rumänien 12 und aus Ungarn 12 Schüler, hatten die Möglichkeit dieses Jahr in Baden-Württemberg zu verbringen. Die Organisation heißt Schwaben International. Die Frau, die sich um uns gekümmert hat, heißt Frau Weber. Wenn wir Familie oder Schule tauschen wollen hätten, hätten wir das ihr sagen müssen, und das haben auch einige Stipendiaten getan. Oder wenn ich Geld zu meinen Freizeitsaktivitäten brauchte, dann habe ich es ihr gesagt und sie hat mir meistens Geld überwiesen. Die Schwaben Int. hat uns auch Seminarwochenenden gehalten. Diese waren in Stuttgart (3 Tage), in Berlin (5 Tage) in Tübingen (3 Tage), und wir hatten noch ein Pfingstcamp in der Schwäbischen Alb(1 Woche). Da habe ich gute Leute kennengelernt, mit denen habe ich auch heute noch Kontakt.

Wenn man den ganzen Text durchliest, denkt man, dass ich mich in Ravensburg sehr gut gefühlt habe. Und es ist so! Ich würde jedem empfehlen, sich für dieses Stipendium zu bewerben. Man kann ewige Freundschaften schließen, die Sprache lernen, Deutschland kennenlernen, und wer vielleicht später im Ausland leben möchte, kann bemerken, ob er lange Zeit ohne Familie und Freunden aushalten kann.

Donát Mikoly, Schüler der Klasse 11.A

Iskolánk tanulóinak német nyelvű lehetőségei

Diákjaink, jó tanulmányi eredményeikért számos olyan németországi utazásban vehetnek részt, amivel fejleszthetik tudásukat, eddigi tanulmányaikat. Az alábbiakban a különböző ösztöndíjakat, cserekapcsolatokat gyűjtöttük össze. Ezeket a Kulturális Minisztériumnak, a magyarországi Goethe Intézetnek és Gyöng német nyelvű testvérvárosainak köszönhetjük.

Ösztöndíjak:

1. Goethe- ösztöndíj: Három hetes ingyenes nyelvtábor Németországban, a 10. osztályos tanulók részére
2. Rotary Club: Tíz napos németországi nyaralás családdal.
3. Baden-Württemberg: 1 éves német ösztöndíj.
A Schwaben International alapítvány támogatásával
4. Schülerakademie: 2 hét tanulás Németországban, különböző témákban
5. 3 hetes ösztöndíj Németországban

Cserekapcsolat:

Darmstadt – Georg Büchner Iskolával való németországi cserekapcsolat

Nyelvvizsgák:

Magyarországon akkreditált nyelvvizsgák, melyek lehetőek a Tolnai Lajos Német Nemzetiségi és Kéttannyelvű Gimnáziumban:

ÖSD: C-típusú közép- és felsőfokú osztrák nyelvvizsga, 10. és 11. osztályos tanulók számára

DSD: felsőfokú német nyelvvizsga 12. osztályosok számára

Az élet nagy kérdései

- Ha egy hupikék törpikét fojtogatok, milyen színe lesz?
- Hogy kerülnek a „füre lépni tilos” táblák a gyep közepére?
- Az analfabétáknak is ugyanúgy ízlik a betűtésztával készült leves?
- Mit csinált az ember épp akkor, amikor felfedezte, hogy a tehenek tejet adnak?
- Ha a kínaiak az esküvő alatt rizst szórnak, akkor a mexikóiak kaktuszt dobálnak?
- Miért olyan hosszú az a szó, hogy „megrövidebbítendő”?
- Hogyan vesszük észre, hogy a láthatatlan tinta kifogyott a tollból?
- Miért nem ütötte agyon Noé a két szúnyogot?
- Ha a nyúlláb szerencsét hoz, akkor a nyúlnak is szerencséje volt?
- A vajaskenyér mindig a megkent oldalára esik, a macska mindig a talpára. Mi történik, ha a macska hátára vajat kenünk?
- A Lipton dolgozói is tarthatnak kávészünetet?
- Miért nem mennek össze a juhok esőben?
- Ha ma nulla fok van, és holnap kétszer olyan hideg várható, akkor hány fok lesz holnap?
- Miért kell a koporsó fedelét odaszögezni?
- Mit számolnak a bárányok, ha nem tudnak elaludni?
- Az olívaolaj olívaogyóból készül, a napraforgóolaj napraforgómagból készül. Miből készül a babyolaj?
- Ha egy jármű fénysebességgel halad, mi történik, ha bekapcsoljuk a fényszórót?
- Ha az ember a majom továbbfejlesztett változata, akkor miért vannak még mindig majmok?
- Ha egy taxis hátramenetben visz haza, akkor neki kell fizetnie?
- Kapnak a súlyos égési sérülésben elhunytak kedvezményt a hamvasztásnál?

Összeállította: Pribék Nikolett

A GÓLYATÁBORBAN ÍRTUK

2007 A Gólyatábor első napja (szerda 17.10)

Egy szerdai napon érkezünk meg Gyönkre. Reggel mindenki izgult egy kicsit a tábor miatt, mert nem tudtuk mi vár ránk, de mikor ideértünk hirtelen minden megváltozott. Megismerkedtünk a többi gólyával s összebarátkoztunk egymással. Ezután a könyvtárba mentünk, ahol János bácsi előadásában Gyöng történetét ismerhettük meg, amit mindenki érdeklődéssel hallgatott. A történet után pedig megnéztünk egy kiállítást. Majd visszamentünk a kollégiumba és megebédeltünk. Délután sportfoglalkozásra mentünk, ahol szórakoztató játékokat játszottunk. Most az újságírást gyakoroljuk, ahol újabb érdekes feladatokat végzünk el és várjuk az újabb kihívásokat és élményeket.

Kovacsinszki Beáta, 7.A

LEVELEK A GÓLYATÁBORBÓL

Szia Gabi!

Mint már meséltem iskolát fogok váltani, és Gyönkön a Tolnai Lajos Gimnáziumban fogom folytatni a tanulmányaimat. Jelenleg a gólyatáborban vagyok, és egy újságírós foglalkozáson veszek részt. Eddig egy előadást hallgattunk meg a település és a sulis múltjáról, és sajnálatos módon volt alkalmam egy játékos sportvetélkedőn is részt venni. Sajnálatos, mert most is hoztam a formám. A három csapatból az enyém lett a harmadik, bár ez nem túl meglepő. Ellenben megismerkedtem a jövődöbéli tanárainkkal; és az osztálytársaimmal, évfolyamtársaimmal is összebarátkoztunk. További jó nyaralást!

Pallós Vanda, 7.a

Sziasztok Anyu, Apu!

Nagyon tetszik a gólyatábor, ami szerintem nektek nagy meglepetés. A táborban sok érdekes program várt ránk, például: újságírást, sportvetélkedő, tánc, gyöngyfüzés és német nyelvi foglalkozások. Azt még sajnos nem tudom, hogy ki lesz az osztályfőnököm. A

sportvetélkedőn egymást húztuk szivacson. Nekem eddig a legnagyobb élményem a Művelődési Házban a képek kiállítása volt, de legjobban ezek közül is a Bogyiszlói árvíz című tetszett. Másik nagy élményem még az újságírás csoportfoglalkozáson az interjúkészítés volt. Holnap bemutatják nekünk az egész falut. Otthonról főleg ti meg az állatok hiányoznak a legjobban. Üdvözetem küldöm az egész családnak.

Rájman Kata, 9.A

KÖRKÉRDÉS:

Mi volt a legjobb élményed a gólyatáborban?

Aladsics tanár úr: a legemlékezetesebb élményem az volt, hogy ott lehettem az újságíró gyerekekkel a friss, szabad levegőn, s figyeltem őket, mikor interjút készítettek.

Bea: A legjobban a sportfoglalkozás tetszett, azon belül is a krumplidobálás, mert nem tudtam elkapni a krumplit a villával, és ezt nagyon viccesnek találtam.

Kitti: A legjobb élményem a falu bemutatása, s egy kéпкиállítás volt.

Gábor: Leginkább a tánc tetszett főleg, hogy a Gabival táncolhattam és nagyon érdekesnek találtam a német nyelvi foglalkozást is.

Gólyatábor News-ás

Vicces hírek a gólyatáborból:

Nagy meglepetésben volt részük a gyerekeknek, amikor megérkeztek a gyönki gólyatáborba, a gimnáziumi tanárok ugyanis jelmezben fogadták őket. A tanárok többsége nyúlnek öltözött be, hogy a diákok tudják, hogy nem szigorúak. (Bea)

Elkészült (vagy inkább kikészült) a gyönki iskola legújabb takarítóbrigádja. A felmosás és a porszívózás mellett a gyerekek az eldugult WC-kagylók kitisztításával is elüthették a szabadidejüket. (Flóra)

Sajnálatos módon egy kisebb baleset történt a gyönki gólyatáborban. Egy lány a sportvetélkedő közben fejbe találta dobni egy burgonyával egyik csapattársát. (És ez még igaz is.)(Vanda)

A gyönki gólyatáborban a gyerekeknek annyira nem tetszett az ebéd, hogy mérgükben kaja-csatát rendeztek az ebédlőben. Persze az étel nem a gyerek szájában landolt... Helyszíni riporterünk is kapott egy kis „kóstolót”.(Fanni)

Kedvec tárgyam

Kedvec tárgyam egy vicces kis bögre. Illetve inkább egy kis csupor-szobor, aminek egy rongy van a tetejére kötve. Ez a felirat áll rajta: **Suliiszonyom van!**

Még tavaly gyereknapra kaptam anyáéktól egy zöld toll társaságában.

Kellőképpen találó ajándék egy iskolás gyerek számára.

Nem is tudom miért ez a tárgy a kedvencem, hisz a szobám még rengeteg kacatot rejt. De mégis ez a legjobb. Az íróasztalomon tárolom, így mindig szem előtt van. Semmi pénzért nem adnám oda senkinek.

Stósz Flóra, 7.A

Szecskaavató a TLG-ben

Ebben az évben 53 kisdíák kezdte meg tanulmányait iskolánkban. Az öreg diákoktól átvett évtizedes hagyomány, hogy az elsősöket a végzős diákok felavatják.

Idén október 11-én rendeztük meg a szecskaavatót. Minden új osztály egy kis műsorral kedveskedett a „kedves negyedikes pajtások”-nak. A 7.a osztályosok Zsiga Mónika tanárnő segítségével zenés bemutatót tartottak arról, hogyan is lesznek 7-esekből 12-esek. A 7.c - az osztályfőnök, Benis Erika tanárnő felkészítésével - egy tréfás hupikék törpikék történetet adott elő, sok táncsal. A 9.a kéttannyelvűs diákjai egy modern Rómeó és Júliát mutattak be, Molnár Bettina tanárnő felkészítésével. Ebben az évben egy dráma tagozat is indult. Holz Marianna sokat segített diákjainak egy énekkel kísért táncos koreográfia összeállításában, melyben tréfásan fogalmazták meg véleményüket életükről, magukról és az iskoláról.

A műsorokat követően a szecskaajelvények átadására, majd a szecskaeskü letételére került sor. Este pedig egy fergeteges buli zárta a napot. A zenét ezúttal is szeretnénk megköszönni kedves negyedikes pajtásunknak, Kölesdi Gábornak. Reméljük, jól szórakoztatok, és mindenkiiben örök élményt hagyott az este.

Homperger Andrea 12.A

1956-os megemlékezés

A gyönki Tolnai Lajos Gimnáziumban október 24-én délelőtt került sor az 1956. október 23-ai megemlékezésre.

Ez az ünnep fontos nekünk magyaroknak, ez volt az ország önállósulásának első kísérlete a szovjet hatalomtól. A magyarok felvették a harcot az ellenséges orosz tankokkal és terveiket megpróbálták véghezvinni. Új kormány, rendszer és pártok alakulnak az országban a magyar sikerek során.

Iskolánkban minden évben más-más osztály készíti az emlékműsort. Most az új drámatagozat hallgatói kapták a szervezés jogát. Az ünnepély nagyon színvonalasra sikeredett. Sok új dolog – ének, tánc került bele, ami eddig nemigen fordult elő, ám ezek jellemzik a dráma tagozatot.

Minket, diáktársainkat ért egy kis meglepetés is, hiszen a műsor végén a nézők közül is hívtak fel embereket, köztük az igazgatót is. Ez a műsorrész kifejezte az összefogást, a magyar-magyar közti barátságot, testvériességet.

Ez után egy vetélkedő következett, szintén az 56-os forradalommal és szabadságharcral kapcsolatban. Volt itt versmondás, kollázkészítés rajzolás és tesztek is. Érdekes és tanulságos volt, igazából ekkor mutatkozik meg, mennyit tanulunk az iskolában.

A z 1956-os forradalom és szabadságharc emlékét és emelkedett hangulatát jól tükrözte a műsor és a nap is.

János Erika 12.A

Szabadság, szerelem

Egy film az 1956-os magyar forradalomról. Szereplői: vízilabdás srácok, forradalmár lány, Pest népe és a megszálló oroszok.

Röviden a történet: A magyar vízilabda-válogatott tagjai a melbourne-i olimpiára készülnek. Eközben Európában az oroszok ellen nagy az elégedetlenség, tüntetések lázadások törnek ki a megszállt

területeken. Tehát a mi hazánk se maradhatott ki. Szegeden megalakult a diáktanács, mely eljutott a pesti egyetemre is. A szabadság eszméje ezután kiélte magát rendesen, bár a forradalmároknak ijesztgetésekkel, cselszövésekkel, kínzásokkal, lövöldözésekkel kellett szembe nézniük, egyszóval a forradalomnak nem volt sima útja! De az elejét túlélte bukás nélkül, már úgy volt, győzünk, mikor az oroszok bevonultak a tankjaikkal és hazavágták az egész várost meg a rendszerváltást. A filmbe egy szerelmi szál is megtalálható: egy vízilabdás sztár és egy lány története, de szerelmük nem lehetett tartós a forradalom közepén. Végül a srácok mégiscsak kijutnak az olimpiára, s a döntőben visszavágnak az oroszoknak..

A film producere az '56-ban külföldre szakadt Andy Vajna. A főbb szerepekben a mai magyar nagymenők láthatók (Lányoknak: Csányi Sándor, Fenyő Iván, fiúknak: Dobó Kata) De többet nem í-rock, inkább nézzétek meg DVD-n !

Tarczal Nimród 8.A

Aranyköpések

Diák: Az alkánok a Balkánok alatt találhatók.

Tanár: Az alkének elnevezése az alkánokéhoz hasonló, ezért –én végződést kap.

Diák: Ja, biztos kretén.

Diák: A Föld negatív vagy pozitív töltésű?

Diák: A földgáz, az gáz?

Tanár: Az, hogy nem tudod, az igen gáz!

Diák1. : Az Ádám agyilag zokni.

Diák2. : Nem! Szerintem harisnya.

Gyűjtötte: Mayer Eszter, 10.A

Tanáraink tollából

„Elisabeth – eine europäische Heilige“

Die Heilige Elisabeth feierte dieses Jahr /2007/ ihr 800-jähriges Jubiläum ihrer Geburt. Aus diesem Anlass wurden in Deutschland und in Ungarn viele Veranstaltungen , Gedenkfeier und Ausstellungen organisiert. Leider weiss man in unserem Lande nicht so viel über diese Frau, obwohl sie ungarische Königstochter , dann Fürstin in Thüringen /Deutschland/ und nach ihrem Tode eine Heilige wurde.

So kam die Idee Ende des letzten Schuljahrs, dass die deutsche Fachschaft unseres Gymnasiums zu einem Stationenspiel die Nationalitätengymnasien im Land aufruft.

Am 17-ten November 2007 trafen dann sechs 4-köpfige Mannschaften aus Mór, Pilisvörösvár, Pécs /Valeria Koch und Leöwey/, Baja und Gyönker Grundschule ein, zu denen sich noch zwei Mannschaften aus dem TLG angeschlossen haben. Die Gruppen mussten zum Spiel eine Kollage anfertigen und mitbringen , die” Das Leben und Wirken der Heiligen Elisabeth” darstellte.

Wir haben die Gäste mit einem Kulturprogramm empfangen, wozu die Klasse 12.A. mit einem schönen mittelalterlichen Tanz in Kostümen beigetragen hatte , unter der Führung von Frau Monika Domokos . Die bekannte Rosenlegende stellten ebenfalls die Schüler der 12.A. auf die Bühne mit Hilfe von Frau Katalin Kiss. Beide Programme genossen viel Beifall und waren ein Beweiss dafür, wieviele Bereiche durchs Sprachlernen miteinander erfolgreich verbunden werden können.

Neugierig und erwartungsvoll erwarteten die Gäste das kommende Stationenspiel, das in der Sporthalle veranstaltet wurde. Testaufgaben vom Leben der Heiligen Elisabeth, Speisekarte des Mittelalters, Sängerkrieg , Ritterturnier, Puzzle der Wartburg, zeitliche Einordnung

von verschiedenen Ereignissen , Kostümwahl der damaligen Mode stellten die Gruppen vor eine Probe. Schwere und leichtere, praktische und theoretische Aufgaben wechselten sich und brachten viel Spass und gute Laune. Zulezt mussten die Schüler auf „Rosenjagd „ gehen, das heisst , die versteckten Rosen im Schulgebäude finden.

Die Veranstaltung endete mit der Bewertung der Jury , alle Teilnehmer bekamen Bücher und Süßigkeiten für ihr Angagement. Im Namen der Organisatoren kann ich feststellen ,dass wir das ursprüngliche Ziel erreicht haben: wir haben unsere Kenntnisse über die „europäische Heilige „ erweitert, unsere Sprachkenntnisse in neuen Bereichen verwendet, einen erfolgreichen und nützlichen Tag verbracht und nicht zuletzt Kontakte mit anderen Schulen und Schülern geknüpft. Vielen Dank an alle mithelfenden Kollegen und Schülern!

Rózsa Fork, deutsche Fachschaftsleiterin

„Erzsébet-egy európai szent”

Szent Erzsébet az idén ünnepelte születésének 800 éves évfordulóját. Ebből az alkalomból nagyon sok emlékünnepségre és kiállításra került sor Németországban és Magyarországon is.

Nálunk nem nagyon ismert az alakja, dacára annak, hogy magyar királylány illetve thüringiai fejedelemsasszony volt, akit halála után szentté avattak.

Az elmúlt tanév végén született az ötlet, hogy a gimnázium német munkaközössége egy vetélkedőt rendez az ország német nemzetiségi gimnáziumai számára.

2007. november 17-én érkeztek meg a négy fős csapatok Mórról, Pilisvörösvárról, Pécsről (Koch Valéria és Leöwey gimnázium), Bajáról és a gyönki általános iskolából, akikhez a Tolnai Lajos Gimnázium két csapata is csatlakozott. A csoportoknak a játékhoz Szent Erzsébet életét és tevékenységét bemutató plakátot kellett készíteni, melyet magukkal hoztak.

A vendégeket egy kulturális rendezvénnel fogadtuk, melyben a 12. A. osztály tagjai egy középkori táncot mutattak be Domokosné Zsiga Mónika tanárnő vezetésével. Az ismert rózsá-

legendát ugyancsak a 12. A. osztályosok állították színpadra Kiss Katalin tanárnő segítségével. Mindkét előadás nagy sikert aratott és bizonyította, hogy a nyelvtanulás milyen sok területet fog át. Kíváncsian és várakozással tekintettek a diákok a vetélkedőre, melyet

a tornacsarnokban szerveztünk meg. Szent Erzsébet élettörténetéről tettünk fel kérdéseket, középkori étlap, versírás, lovagi torna, puzzle, történelmi események sorrendbe állítása, az akkori divat ismerete állította próba elé a versenyzőket. Nehezebb és könnyebb, gyakorlati és elméleti feladatok váltogatták egymást, és teremtettek vidám hangulatot. Végül a tanulók „rózsavadászatra” indultak, azaz az iskola épületében elrejtett rózsákat kellett megtalálniuk.

A rendezvény a zsűri értékelésével ért véget, minden résztvevőt könyvvel és édességgel jutalmaztunk. A rendezők nevében elmondhatom, hogy elértük az eredeti célt: új ismereteket szereztünk az „európai szentről”, nyelvtudásunkat új területeken alkalmaztuk, egy sikeres és hasznos napot töltöttünk el, és nem utolsósorban kapcsolatokat építettünk ki más iskolákkal és tanulókkal. Köszönöm minden résztvevő tanárnak és diáknak a munkáját!

Fork Rózsa, német munkaközösség-vezető

Színházlátogatás – fordítva

A megszokottól eltérő módon ezúttal a színház látogatott meg minket. A szekszárdi német színház színészei és munkatársai ugyanis 2007. december 3-án Gyönkre érkeztek, hogy a gimnázium kultúrtermében adják elő egyik legfrissebb darabjukat, melyet a Német Kisebbségi Önkormányzat támogatásával ingyenesen tekinthettünk meg. *Wilhelm Busch* Max és Móric című művét szeptember 17-én mutatták be először a szekszárdi színpadon. A darab két kisfiúról szól, akik folyamatosan csínyeket követnek el. Galádságaiknak egyszer a pék vagy a szabó, máskor a tanító bácsi vagy éppen a nagybácsi esnek áldozatul. A fiúk hatékonyan bosszantják egész környezetüket, és szórakoztatják ezzel a nézőket, ezúttal tehát gimnáziumunk és a gyönki általános iskola diákjait és tanárait. A két főszereplő és a mesélő az előadás során többször is meglepetést okoztak, amikor kézfogásokkal vagy épp tapsolós játékkal vontak be minket a történetbe. Nagyon ötletes volt a díszlet is: egy hatalmas mesekönyv oldalai jelentették a háttérrel a hét csínytevéshez. A mese végén főszereplőinket büntetésként ugyan „ledarálták”, de a hosszú taps alatt már ők is újra cinkosan integettek a színpadról. Úgy gondolom, mindannyiunk számára kedves kikapcsolódást jelentett ez a vidám egy óra.

Nagy Dorottya

Theaterbesuch – umgekehrt

Von der Regel abweichend hat uns diesmal das Theater besucht. Die Schauspieler und Mitarbeiter der Deutschen Bühne aus Szekszárd sind nämlich am 3. Dezember 2007 in Gyöngyös angekommen, um eines von ihren neuesten Stücken im Kulturraum des Gymnasiums vorzutragen. Die Vorstellung haben wir uns dank der Unterstützung der Deutschen Minderheitenselbstverwaltung kostenlos angeschaut. Das

Märchen *Max und Moritz* von *Wilhelm Busch* wurde in Szekszárd am 17. September zum ersten Mal auf die Bühne gestellt. Im Stück handelt es sich um zwei Buben, die ohne Pause lustige Streiche machen. Ihren Hetzen fallen einmal der Bäcker oder der

Schneider, andersmal der Herr Lehrer oder eben der Onkel zum Opfer. Die Jungen ärgern wirksam ihre Umgebung, und vergnügen damit gleichzeitig das Publikum, diesmal also die Schüler und die Lehrer unseres Gymnasiums und die der Gyöngyöser Grundschule. Die zwei Hauptdarsteller und der Erzähler haben uns während der Vorstellung mehrmals überrascht, als sie uns mit Handschlägen oder mit Klatschen in die Geschichte hineingezogen haben. Auch das Bühnenbild war sehr phantasievoll: die Seiten eines riesengroßen Märchenbuches bildeten den Hintergrund zu den sieben Streichen. Am Ende des Stückes wurden zwar unsere beiden Haupthelden als Strafe „geschroten“, aber während des langen Beifalls winkten sie uns von der Bühne schon wieder frech zu. Ich bin sicher, dass diese lustige Stunde für uns alle eine sehr angenehme Entspannung bedeutet hat.

Dorottya Nagy

A kéttannyelvűség 20 éve a gyönki Tolnai Lajos Gimnáziumban

1987-ben új program indult a magyar közoktatásban: a két tanítási nyelvű képzés. Az Oktatási Minisztériumban Boldizsár Gábor kezdeményezésére mintegy 15 magyar középiskola vágott bele ebbe az oktatási formába.

A gyönki gimnázium támaszkodva a környékbeli általános iskolákban folyó nemzetiségi oktatásra, *elsőként és egyedülként Magyarországon négy évfolyamos képzést* indított be előkészítő év nélkül. 18 fővel indult az első osztály, országos beiskolázással: Debrecenből, Székesfehérvárról, de Gyönkről és környékéről is érkeztek tanulók. Új feladat volt tanárnak és diáknak egyaránt. Saját tantervek és tanmenetek alapján, sok sok keresgéléssel megfelelő tankönyvek után jártuk az „úttörők” rögzös útját. 1988-ban vendégtanár érkezett az akkori NSZK-ból (Dr. Friedrich Bubner), aki sokat segített módszertanban és a német nyelvi könyvtár felszerelésében. Vezette a német nyelvi munkaközösség komoly szakmai munkáját, napi gyakorlattá váltak a tanári eszmecserék, a tananyag és feladatbázisok kidolgozása és a szaktárgyakat németül tanítók rendszeres összejövetelei. A csoportmunka, a projektoktatás, a rendszeres külföldi továbbképzések, a nyelvvizsgáztatás, a szoros együttműködés külföldi (német és angol) vendégtanárokkal. Mindez a korábbi évekhez képest sokkal nagyobb terheket rótt (erőben és időben) a testületre, és feszített munkatempót követelt a diákoktól is. Szép és nagyszerű kihívás volt. Azt hiszem mindkét fél megtette a tőle telhetőt- mint ezt volt diákjaink életútja és a gimnázium mai arculata mutatja.

1991-től bővítettük a kéttannyelvű kínálatot nemzetiségi tartalmakkal: elindult a német nemzetiségi kétnyelvű képzés, s mint ez Gyönkön már megszokott, egyedülként az országban 6 évfolyamos képzésként. A mai napig egyedül ezen kicsi vidéki gimnázium kínálatában szerepel a két oktatási forma egy intézmény keretein belül.

A 20 év alatt mintegy 560 tanuló vett részt kétnyelvű oktatásban és szerzett nálunk nyelvvizsgát/vizsgákat (DSD, ÖSD, magyar állami nyelvvizsga). Külföldről 26 kolléga érkezett hozzánk, hogy fejlessze diákjaink beszédképességét, tanórán kívüli

programokat szervezzen és továbbképzéseket tartson a magyar kollégáknak.

Amennyire a szakmai munka és a külföldi kapcsolatrendszer (BMUK, ÖSD Zentrale, Nagykövetségek, Goethe Institut, DAAD, BVA Köln , IFA Stuttgart stb.) kiépültek, a magyarországi támogatása a programnak sajnos szakmailag és pénzügyileg is csökkent. Jóllehet az eredmények magukért beszélnek.

A gyöngyi gimnáziumban a szellemiség mindig is innovatív és optimista volt, így most is bizakodunk, hogy lesz 40 éves évforduló is!

dr. Humné Szentesi Katalin, igazgató

20 Jahre Zweisprachigkeit im Gymnasium in Gyönk

1987 wurde eine neue Unterrichtsform in 15 Mittelschulen in Ungarn gestartet: der zweisprachige/bilinguale Unterricht.

Gyönk als einziges und erstes unter den Gymnasien hat diesen Unterricht in 4 jähriger Form angeboten, da die Schüler mit Vorkenntnissen hierher kamen.

In die erste Klasse wurden 18 Schüler/innen aus ganz Ungarn eingeschult, von Debrecen und Székesfehérvár, bis auf Gyönk. Die Aufgaben und Anforderungen waren neu, sowohl für Schüler, als auch für Lehrer. Wir mussten den schwierigen Weg der Anfänger begehen, mit dem Schreiben neuer Lehrpläne, neuer Lehrmaterialien und ständig auf der Suche nach guten Lehrbüchern. Aber die Schüler waren hoch motiviert, lebhaft und offen, so machte die Arbeit auch viel Spaß.

1988 kam der erste Gastlehrer aus der damaligen BRD, Herr Dr. Friedrich Bubner. Er hat unsere deutschsprachige Bibliothek aufgebaut, neue Kontakte mit deutschen Institutionen ausgebaut. Er hat die Arbeit der Deutsch-AG koordiniert und uns neue Methodik im Sprachunterricht beigebracht. Ihm zu danken war, dass Erfahrungsaustausch, Erstellen neuer Unterrichtsmaterialien, die Gruppen-, und Projektarbeit und die Weiterbildungen zu unserem Alltag geworden sind. Sprachprüfungen wurden eingeführt, und gute Kontakte mit den Gastlehrern gepflegt

Im Vergleich zu Früher hat all das viel mehr Kraft und Zeit sowohl von den Schülern, als auch von den Lehrern verlangt. Beide Seiten haben ihr Bestes geleistet – wie man es heute den Lebensweg der ehemaligen Schüler kennend feststellen kann.

1991 haben wir unser Angebot mit Nationalitäteninhalten erweitert: der Nationalitäten-bilinguale Klassenzug wurde gestartet. Wie schon 1987, sind wir wieder neue Wege gegangen: diese Unterrichtsform gab es und gibt es bis heute in ganz Ungarn allein im Gyönker Gymnasium im sechsjährigen Angebot. Sowieso ist unser kleines Gymnasium in Ungarn das einzige, das sowohl deutsch-ungarisch zweisprachigen, als auch zweisprachig-nationalitäten Unterricht im Angebot hat.

In den 20 Jahren hatten wir ca. 560 zweisprachige Schüler, die unsere Schule mit 2-3 Sprachdiplomen (DSD, ÖSD, ungarische staatlich anerkannte Sprachprüfung) absolviert haben.

26 Deutsche, Österreicher/innen, Engländer und Amerikaner haben uns als Kollegen im Sprachunterricht, in den außerschulischen Tätigkeiten und in Lehrerfortbildungen Hilfe geleistet.

Während gute Kontakte mit Behörden und Institutionen : BMUK; ÖSD-Zentrale Wien, Österreich Institut Bp., Deutsche Botschaft Bp., Goethe Institut Bp., BVA-ZfA Köln, DAAD München, Schülerakademie Bonn, IFA-Stuttgart usw. ausgebaut und gepflegt wurden, wurde 2002 die weitere Unterstützung vom Österreichischen Parlament entzogen und die Kollegen nach Österreich zurückbestellt. Das deutsche Gastlehrerprogramm wird zwar auch reduziert, aber die DSD Schulen

werden weiterhin unterstützt. In Ungarn bekommt dieses Programm weniger Unterstützung als am Anfang, sowohl finanziell, als auch fachlich. Obzwar die Ergebnisse für sich sprechen.

In unserem Gymnasium war die Atmosphäre schon immer innovativ und optimistisch, so hoffen wir auf ein 40 jähriges Jubiläum.

Katalin Hum , Schulleiterin

Húsz éves a kéttannyelvű oktatás a gyönki gimnáziumban

Az egész gimnázium erre a napra készült, végül szombaton, iskolánk megünnepelte kéttannyelvű tagozatának 20. évfordulóját, amire igen sok volt diák eljött.

A műsor 10 órakor kezdődött, de az itt tanulók már nyolckor várták a vendégeket. Amikor megérkeztek szívélyesen fogadták őket, majd a tanárok köszöntője következett. A nagyteremben beszédet mondott Dr. Puskás Imre a Tolna megyei közgyűlés elnöke, Dr. Humné szentesi Katalin igazgatónő, Ursula Maehlis német szaktanácsadó, valamint Feketéné Bíró Katalin az első kéttannyelvű osztály osztályfőnöke. Az előadáson a 12. a-sok darabját, a thüringiai Szt. Erzsébet-et, valamint a 10.a osztály „Die kluge sekretarin” című német nyelvű történetét kísérték figyelemmel. Közben a gyönki fúvószenekar műsora, és Merkel Szilvia klarinészsólója is elhangzott. A fellépések után a vendégek megtekintették a régi és mostani diákok munkáinak kiállítását. Ez után osztálytalálkozót tarthattak a volt tanulók, igény szerint a volt tanteremben, vagy pedig közösen beszélgethettek a kultúrhelyiségben. A helyi vendéglátó egység jóvoltából egész nap folyt a házi készítésű a sör, így a beszélgetések jó hangulatban zajlottak. Végül diákok és tanárok régi és új élményekkel gazdagon tértek haza.

Dömötör Kármén, 10.A

Húsz éve két nyelven

A húszéves német kéttannyelvű képzés apropójából az iskolánkba látogató öreg diákokat kérdeztük a gimnáziumhoz fűződő élményeikről, s arról, hogyan tudták hasznosítani későbbi felnőtt életükben az itt megszerzett tudást, tapasztalatot:

Szakács Ildikó: Ez az iskola számomra egy menedéket jelentett, ahol mindenki elfogadta „ezt a bezárkózott kislányt”. Később pedig abban segített, hogy az egyetemen már nem volt nehéz a beilleszkedés a kollégiumba, hiszen ezt itt már megtanultam. Érettségi után beadtam a jelentkezést a Pécsi Tudomány Egyetemre, ahova először nem vettek fel. Akkor úgy gondoltam, ha már úgyis halasztanom kell, hát elvégzek egy pszichológus asszisztensi előkészítőt, mellyel már könnyedén sikeres felvételt írtam. Aztán öt év után végre teljesült az álmom, pszichológus lettem. A mai hétköznapi életben is könnyebbséget jelent, hogy itt végeztem; azt hiszem, mi gyönki diákok felnőtként is mások vagyunk.

Kemler Beáta: Mielőtt ide jöttem tanulni, nagyon sok pozitívumot hallottam a gimnáziumról a gyönkiektől, a volt diákoktól, illetve a testvéremtől, aki szintén ebbe az iskolába járt. Ezért tudtam, hogy nagyon összetartó diákcsapat van, jó a diákélet, és tanulmányok szempontjából is ez az iskola volt a megfelelő számomra. Valamint a német nyelv oktatása miatt is a TLG mellett döntöttem: hallottam az ÖSD és DSD vizsgalehetőségekről, továbbá a hatósztályos képzésről, ami szintén vonzó volt a számomra. Az itt szerzett tapasztalatok alapján választottam később egyetemet és szakot: németet és kommunikációt. A németet azért, mert a kéttannyelvű osztályban ezt a nyelvet nagyon megszerettem; úgy gondoltam, hogy ezt szeretném folytatni. A kommunikáció szakot pedig szintén az itteni élményeim alapján választottam, ugyanis részt vettem egy újságíró projektben, mellyel cikkeink jelentek meg a Süd-Deutsche Zeitung-ban.

Dr. Kern László: Az itt megszerzett német nyelvtudás később is a hasznomra vált. Oroszországban tanultam tovább, a Voronyezsi Konsztanytin Dimitrivics Glinka Agrártudományi Egyetem Állatorvos-tudományi Karán. Itt leginkább csak oroszul tanultam, de amikor lehetett felvettem a német nyelvet, amiből csoportelső voltam. Itt az egyetemen volt egy professzor, aki a II. világháborúról írt, én abban bevállaltam a történelmi archívumok németről oroszra való fordítását. Majd tolmács szakfordítói diplomámat is megkaptam. Jelenleg Pakson élek és állatorvosként dolgozom.

Wilhelm Szilárd: A német nyelv elsajátítása nagyon sok pluszt jelent nekem az életben. Nemzetiségi osztályba jártam, így felkészítettek arra, hogy németül folytassam a tanulmányaimat. Jelenleg Veszprémben, a Pannon egyetemen, német és tanári szakon tanulok. Itt is sokan ismerik a gyönki gimnáziumot: Fork Rózsa tanárnő egyik volt szobatársa éppen az irodalom tanszék vezetője; akinél pedig most írom a diplomamunkámat, szintén tudja, hogy Gyönk németes neve Jink. Itteni legszebb élményeim a kézilabdás csapattal és Farkas Attila tanár úrral kapcsolatosak. Azóta sem hagytam abba a kézilabdát, Simontornyán NB 2-es csapatban játszom. A másik nagy élmény, ahogy az osztály összekovácsolódott. Tényleg nagyon jó közösséget alkottunk, és jó volt ide járni.

Fekete Réka: Mielőtt ide jöttem, anyukám - Feketéné Biró Katalin - révén rengeteg gyönki gimist ismertem, így bepillantást nyertem a gimnáziumi életbe, ami nagyon vonzott. Hat évig jártam a Tolnaiba, és rengeteg élményem van: Az osztálykirándulások, melyek összekovácsolták a társaságot. A bankett, mely életem bulija volt, olyan jól sikerült. A mindennapi események: a szünetek, a büfé előtti sorban állás, poénkodások. Az iskola révén sok helyre eljutottam: Hamburgba, a 2000-es Hannoveri Világkiállításra, s Londonban is voltam. Az egyetemen pedig nagyon jól jött a nyelvtudás, a nyelvvizsgák; mert diploma előtt le volt róluk a gond.

Azáltal, hogy kis gimnáziumba, kis közösségbe jártunk, nyitottabbá váltunk és ez később sokat segített. A Veszprémi Egyetem Nemzetközi Tanulmányok tanszakára járok, itt is előnyöm volt, hogy könnyen beilleszkedtem.

Zajtai Gábor: A legjobb élményeim az osztályunkkal kapcsolatosak. Az osztályközösségünk nagyon jó volt, kreatívak voltunk, nagyon hamar el tudtunk készíteni különböző műsorokat. Szabadidőnkben, ha tehattük, beültünk a Kemlerbe. Beszélgettünk, szotyit ettünk, kólát ittunk. A délutáni együtt töltött idő a közösség számára építő volt. Az iskolában megszerzett nyelvtudásomat (német és angol) jelenleg a szállodaiparban kamatoztatom. Egy kecskeméti szállodában dolgozok, de hívnak Gyöngyös környékére egy magán szállodába és tervezem a „hazatérést”.

Fritz János: 1996-tól jártam a gyöngyösi gimibe. Paksról származom és apukám és a német rokonaim ajánlották, hogy jelentkezsek a Gyöngyösi kéttannyelvű osztályba. Akkor már 8 éve tanultam a németet, így sikerült a felvételim. A gimis évek alatt is jól ment a német, bár Hum tanárnő biztatása is kellett ehhez. Szívesen gondolok vissza a kollégiumi közösségünkre is, a paksiakkal és környékbeliekkel azóta is tartós a kapcsolat. Családis volt a hangulat Gyöngyösi, és toleránsak voltak velünk. Támogatták egyéni érdeklődésünket is. Én versenyszerűen kerékpároztam, mindig elengedtek edzésekre és versenyekre. Figyeltek rám, mikor megyek és érkezem, külön helyet kapott a versenybringám. Jelenleg a családi vállalkozásunk vezetésébe tanulok be apukám mellett, bútorkészítéssel foglalkozunk. Mindig szívesen jövök Gyöngyösi találkozókra.

Gál Tibor: Csupa pozitívum jut eszembe a gimnáziumról. Nagyon jól felkészített bennünket az életre. Bárhová kerültem később, mindenhol megálltam a helyem. Önálló tudtam lenni, nem szorultam mások segítségére. Németországban informatikát tanultam a gimnázium után, jelenleg egy budapesti nyelviskola igazgató helyettese vagyok. Többször tapasztaltam, aki két tanítási nyelvű

gimnáziumból jött hozzánk nyelvet tanulni, előnyben volt másokkal szemben.

Folkmann Mónika: Mikor leérettségiztünk és továbbléptünk, akkor éreztük igazán a gimnáziumi éveknek a hasznát, a gyönki gimnáziumban tanultakat könnyű volt gyümölcsöztetni. Én a szegedi Juhász Gyula Főiskola német szakát végeztem el, tanulmányaim során számos esetben hálával gondoltam a gyönki tanáira. Jelenleg a Högyészai Általános Iskolában tanítok németet.

Illés Gábor: Londonból érkeztem a mai találkozóra, ahol egy banknál dolgozom. A mai napon nagyon jó volt találkozni az osztálytársakkal, a tanárokkal és azokkal a kollégiumi és diáktársakkal, akikkel osztálytalálkozó alakalmával nem lehet, hiszen fiatalabbak vagy idősebbek nálunk. Az épület sokat változott, sok volt a beruházás, sok az új tanár, bár vicces, hogy néhányan közülük a mi időnkben még diákok voltak. Nagy hozadéka a gyönki éveknek, hogy komoly kapcsolatokat építettünk ki, melyeket a mai napig ápolunk és kölcsönösen segítjük egymást.

Weisz Eszter: Hallottam a jó német nyelvoktatásról és a DSD és az ÖSD vizsgalehetőségről, ezért választottam a gyönki gimnáziumot. Nagyon jó volt az osztályközösség, kreatívak voltunk. Nemcsak a némettel foglalkoztunk, tanultunk angolul is, sőt angol színjátszó körre is jártam. Sokat segítettek a gyönki tapasztalatok a későbbi életemben is. Jelenleg német és magyar nyelvet tanítok.

Jankó Miklós: Egy német tulajdonú sütőipari cégnek vagyok a magyarországi vezetője. A gyönki gimnáziumban szerzett tudás és nyelvtudás segített abban, hogy ilyen fiatalon kiválasztottak erre a posztra. A német nyelvtudásomnak köszönhettem, hogy a bemutatkozó beszélgetésen jó benyomást tettem a cég vezetőire. A gimnáziumi évek alatt ismertem meg

feleségemet is (Sándor Diánát), akivel azóta két szép gyermekünk is született. A gyönki évek alatt nemcsak tudást szereztünk, de személyiségünk is gazdagodott. Nagy érdeme ennek az intézménynek, hogy a személyiségformálásra is nagy figyelmet fordítottak.

Dr. Tóth Bernadett: Nagyon családi hangulat volt a gimnáziumban. Új személyiséget hoztak a vendégtanárok az órákra, több mindent megengedtek, de rákényszerítettek bennünket a német nyelvű kommunikációra. Sok vicces dolog történt órákon, jó hangulat volt. A gyönki gimnáziumban elsajátított tanulási technikákat később még a jogi tanulmányaim során is kamatoztatni tudtam. Ha delegációk jönnek hozzánk, az ügyészségre, mindig engem kérnek fel fordítani. A mai napig hálás vagyok azért, hogy a gyönki gimnáziumban tökéletesen megtanultam a német nyelvet. Nagyon nagy lehetőségeim vannak a szakmámban nemzetközi kapcsolatokat kiépíteni. Ügyészként dolgozom, és szívesen emlékezem a gimis évekre.

Petz Péter címzetes igazgató: A kéttannyelvű oktatás kihívás volt diákoknak és tanárnak/vendégtanárnak egyaránt. A diákoknak meg kellett szokni a feszített tempójú tanulást. Ezek a gyerekek érdeklődőbbek, bátrabbak voltak más gimnazista társaiknál. Ennek az iskolának a „köveze” úgy gondolom, meg-ingathatatlan, reméljük még sokáig lehet folytatni a kétnyelvű oktatást. Nagy merényletet követne el az, aki ennek az iskolának a létét veszélyeztetné.

Interjú Domokosné Zsiga Mónikával

A húszéves kéttannyelvű képzés elsőként érettségizett osztályába járt. Mónika néni jelenleg a gimnázium tanára, németet és földrajtot tanít. Vele készítettük az interjút.

Miért pont Gyöngk?

A német nyelvet én szinte a családi házból hozom (édesanyám sváb származású). Már korán egyértelmű volt, hogy ez meg fogja határozni az életemet, így kapóra jött a lehetőség, hogy az első kéttannyelvű osztályba iratkozzam.

Honnan jött?

Szakadátról, a szomszéd faluból származom, nagy előnynek tartottam, hogy nem kell elválnom a szüleimtől. Később

mégis kollégista lettem, mivel a délutánjainkat és estéinket is beosztották akkori tanáraink.

Mennyit tanultak?

Hát, akkoriban nekünk szerintem nehezebb volt a dolgunk, nem kaptunk kidolgozott vázlatokat, mint most ti. Bonyolult nyelvezetű könyvekből kellett kihámozniuk a lényegét, és sokszor a tanáraink is megküzdöttek, mire egy-egy témakör szakszókincse, nyelvezete összeállt. Én úgy emlékszem, hogy mi sokat tanultunk.

Miben másak a mai diákok, mint Önök annak idején?

A mai diákok előtt kinyílt a világ. A rengeteg lehetőség között úgy érzem, néha elvesznek.

Ön milyen volt diákként?

Én nem igyekeztem kitűnni az osztályból, csak tettem a dolgom, vagyis tanultam, figyeltem, s ennek meg is lett a gyümölcse. A gimnázium az osztályom sok újat hozott az életembe, persze a kamaszévek mindenkit átforgatnak.

Részt vett a diákéletben?

Igen, a tanulás mellett azért sok mindenre jutott időnk. Én nagyon szerettem esténként a német énekkart, egyik vendégtanárunk feleségével, Karola Bubner-rel. Soha sem felejttem el az első darmstadti cserekapcsolati utunkat, és a Goethe-ösztöndíj három hetét sem cseréltem volna el semmiért.

Mennyiben volt más a nyelvtudása később, mint másoké?

Óriási előnyöm volt német nemzetiségi szakos egyetemi hallgatóként, hiszen addigra teljesen természetessé vált számomra, hogy német nyelvű előadásokat végigkövetni és jegyzetelni tudjak, nem is beszélve a vizsgákról, ahol amiatt nem kellett izgulnom, hogy német nyelven kell számot adjak szakmai felkészültségemről.

Milyen nyelvet tanult még?

A mi időnkben a gimnáziumban az orosz nyelvet oktatták, az egyetemen szereztem is belőle nyelvvizsgát. Érdekes módon többet profitálok csekélyke angoltudásomból, ennek is érdekes története van. A már említett Bubner asszonytól tanultunk angolt, német nyelven. A szótárfüzetünk például háromnyelvű volt.

Milyen érzés volt tanárként visszatérni a gimibe?

Azt hiszem, valahogy természetes. A volt tanárain nagy része már nem dolgozott itt, a mai tantestületnek mindössze négyen tagjai régebben, mint én. Engem a családom, a baráti köröm, minden Gyönkhöz köt, egyértelmű volt, hogy tanítani is itt szeretnék, s cseppet sem bántam meg a döntésemet.

Kerekes Otília, 11.A

Társ-Diáklapunkból **HOROSZPÓK**

KOS:

Most meglehetősen év vége-szerű napok várnak a kosokra. A Neptun és a Mars állása figyelmeztet a közelgő veszélyre.

BIKA:

A szilveszter és a karácsony közeledtével egri torreadorok a vérere pályáznak. Egyébként mámoros időszakok következnek az életében.

IKREK:

Ajjaj! Önökkel semmi baj nincs, csak a többieknek magyarázzák meg, hogy nem érzi csalódás, ha kettőt látnak önből. Ez a kis félreecsúszás a Szaturnusz és a Vénusz egybeállása miatt következett be. Ne izguljanak! Előbb-utóbb elmúlik.

RÁK:

Jó és rossz hatással egyaránt számolniuk kell a Rákoknak. Ennek az élet kettőssége az oka. Az a legfontosabb, hogy gasztronómiai ínyencekkel ne kezdjenek, mert előbb-utóbb tányérra teszik őket. A legollósabbak jelentkezzenek a filmgyárba vagy a legközelebbi textil-szabóságba a vágási munkák ellátására!

OROSZLÁN:

Ha ön gyáva, akkor minél előbb kezdjen barátságot Dorothy nevű kislányokkal, hogy még idejében ózonosuljon önmagával. Ha viszont y-ra végződik a neve, akkor ne írjon cirill betűkkel, mert azt mindenki ismeri!

SZŰZ:

Akik az első dekádban születtek, most felszednek magukra néhány dekát, de kádban ez nem érvényesül.

MÉRLEG:

Ne csodálkozzon, ha billeg a nyelve. Ennek a föld elemmel való rokonságból fakadó gravitáció az oka. Az a lényeg, hogy ne sokat beszéljen, mert megbotlik!

SKORPIÓ:

Jó hírünk van. A novemberben születetteknek idén is lesz születésnapjuk, az októberieknek pedig névnapjuk. Ez csak a kivételes Göncölszeker-Fiastyúk kereszteződés miatt van. Használja ki az ajándékfogadást, de ha lovat kap, ne nézze a fogát!

NYILAS:

Ezen csillagjegy szülöttei abban a kivételes állapotban vannak, hogy van aszcendensük. Vigyázzanak rá! Csak olyan kivételes személyek szolgáltak erre rá, mint Nyilas Misi vagy Nyilasi Tibor.

BAK:

Vigyázzon! Ne lőjön, és legfőképp önt ne lőjék!
Hagyja inkább, hogy a közelgő ellenség átugorja önt!

VÍZÖNTŐ:

Valószínűleg a Vízöntő hölgyek életének elérkezett az a szakasza, amikor férjhez mennek. A Hold és a Jupiter együttállása azt mutatja, hogy a férjük férfi lesz. Ennél biztosabbat nem írhatunk.

HALAK:

Sajnos, rossz hírünk van. Közeleg a karácsony, és ilyenkor a szimpatikus halakból levest főznek. Az ember is hal-andó.

Aranyköpések

Diák: De tanárnő! A rák az kétéltű, nem??

Tanár: De a rák az, rák, értsd meg!

Tanár: Mi Newton I. törvénye??

Diák: A Máté, mert az is egy tehetetlenség.

Tanár: A tengerparton mi a természetes növényzet??

Diák: Hát a homok, nem??

Tanár: Valaki magyarázza el nekem, hogy mi az a metafora!

Diák: Miért, maga nem tudja??

Gyűjtötte: Hetes László, 10.C

Robi bá

Ezt az interjút Bankó István Róberttel, az újságíró szakkör vezetőjével, kollégiumi nevelővel készítettük

Mióta dolgozik a Tolnai Lajos gimnáziumban?

Tavaly jöttem ide, de már korábban dolgoztam egy másik iskolánál, a lakhelyemhez közel, Tatán.

Mióta érdeklődik az újságírás iránt?

Magyar-kommunikáció szakon végeztem, így eleve adott volt az érdeklődés. Amióta

a Tolnai Lajos gimnáziumban tanítok, azóta - Kati nénitől megörököelve - én vezetem az újságíró szakkört. Örülök a sikereknek, amit a diákokkal közösen értünk el: rendszeresen jelennek meg írásaink a megyei napilapban, s tavaly óta rövid szünet után ismét olvasható az Ein-Stein is.

Szívesen dolgozna egy újságíró cégnél?

Már volt alkalmam kipróbálni, egyetemista koromban fél évig írtam cikkeket a Mai napnál. Ez egy bulvárlap volt, de sok más újsághoz hasonlóan már megszűnt.

Milyen tantárgyakat tanít a gimnáziumban?

Elsősorban kollégiumi nevelőtanárként dolgozom, ezen kívül az újságíró szakkört vezetem, illetve faktos órát tartok a gimnáziumban a negyedikeseknek, magyarból.

A reál-tanulmányok iránt is érdeklődik?

Igazából nem túlzottan kedvelem őket, a fizikával konkrétan a középiskolában hadilábon álltam, én inkább humán beállítottságú vagyok.

És a történelemmel hogyan áll? Elvégre az is egy humán tárgy.

Nagyon szeretem, de jelenleg nincs alkalmam tanítani.

Ön mióta tudja, hogy gyerekekkel szeretne foglalkozni?

Amikor még én voltam tanuló, akkor felnéztem a tanáiraimra. Tehát már akkor elkezdett érdekelni a tanítás, aztán pedig kiválasztottam azokat a tantárgyakat, amelyeket a legérdekesebbnek találtam. A kollégiumi nevelői munka során más készségekre is szükség van, de néhány felejtethetlen pillanat a csoportommal, a nyolcadikos fiúkkal, feledteti a hétköznapi nehézségeket.

Pallós Vanda, 9A

A természet szépsége és szeretete

A következő interjút Karlné Kasziba Klára földrajz-biológia szakos tanárnóvel készítettem:

Miért jött PONT GYÖNKRE tanítani?

Gyönk közel van Pincehelyhez, a lakhelyemhez, ez volt a fő ok.

Mikor döntötte el, hogy biológia tanár szeretne lenni? Esetleg tudta már ezt gyerekkorában?

Földrajz-biológia szakos tanár vagyok. A földrajz tantárgyat a gimnáziumi évek alatt kedveltem meg. Szerettem a térképes feladatokat és a topográfiai ismeretek könnyen bent maradtak a fejemben. OKTV-n országos döntőbe jutottam. - **Gratulálok!** - Mivel a családommal sokat kirándulunk, így esett a választás a biológiára, amit később végeztem el.

Egyetemre vagy főiskolára járt?

A Pécsi Tudomány Egyetem Természettudományi Karára jártam, földrajz szakra, egyetemi képzésre és később biológia szakra, szintén ide, főiskolaira.

Szívesen tanít itt, a TLG-ben?

Igen, tetszik az, hogy a gimnázium kis iskola, hogy mindenki ismer mindenkit, így személyesebb kapcsolatok alakulhatnak ki. Szeretem a szemléltetést, amivel tanítható a két tantárgyam. Örülök az érdeklődő tanulóknak, és próbálom őket még inkább a természet szépségére és szeretetére csábítani.

Mi a véleménye az eddig eltöltött hetek után, az itt tanuló diákokról?

Nagyon tetszett a diákok segítőkészsége. Például, amikor hatalmas térképpel a kezemben sétáltam ki a térképszertárból, rögtön akadt egy-két gyerek, aki kivette a kezemből és a rendeltetési helyére, vitte helyettem. Néhány osztályban megkönnyítenék a munkám, ha jobban koncentrálnának az anyagra, és kevesebb lenne a

beszélgetés. Le szeretném kötni az ő figyelmüket is! De tudom ez néha kivitelezhetetlen.

Mivel foglalkozik szabadidejében?

Ha az idő engedi, kirándulok két kisfiammal és férjemmel. Sokat sétálunk, zenét hallgatunk. A konyhakertem rendezgetem, vannak nyuszijaink és csirkéink, velük is foglalkozom.

Hol szokott barangolni a hazai tájakon?

A környéket szoktuk felderíteni. A lakhelyünk közelében is vannak szép helyek, ahol érdemes sétálni, túrázni. A kedvenc tájam a Mecsek és a Balaton-felvidék.

Mi a kedvenc növénye?

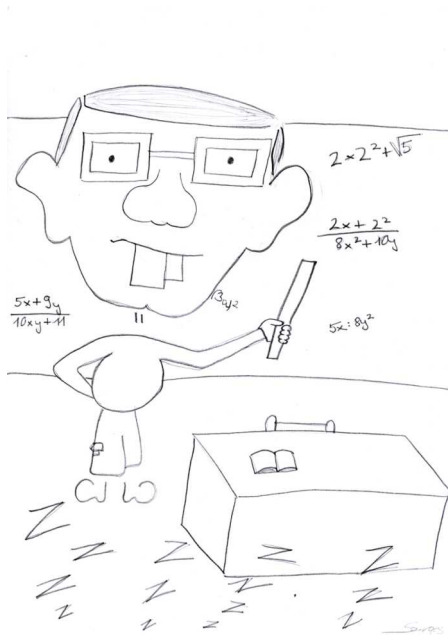
Kedvenc színem a kék, ezért a nefelejcs.

Van kedvenc állata?

Szeretem a madarakat, de kedvenc állatom nincs.

Köszönöm a beszélgetést!

Mayer Eszter, 10.A

Változatok tanárra - 1

Tanár- Diák (v)iszony

Középiskolában az ember általában ki nem állhatja a tanerőt, aki azt a tárgyat tanítja, amit ő abszolút nem kedvel, nem ért vagy csak amiről azt gondolja. Pl.: matek, fizika, hogy csak a nekem problémásakat említsem.

Bizony néha megküzdünk egyes tantárgyakkal, de ne keseredj el, soha nem tudhatod, mikor tör ki belőled a benned lakozó zseni! Nem hiszed, de sok magyar és külföldi nagyokosnak volt baja a később általa mesteri szintre felhozott tárgyból. Pl.: Illyés Gyula az általános iskolában megbukott magyarból, aztán mégis mekkora irodalmár lett belőle. Vagy Albert Einstein, akit másodikban „húztak meg”, még hozzá matekból. Bizonyára ők is „úttáltak” a tanárjaikat, alaptalanul. Hisz nem a tanárban van a hiba, hanem benned (tudom nehéz elfogadni, de így van)!

Mindenesetre próbáld meg elviselni Őt, még akkor is, ha úgy gondolod, ez az érzés kölcsönös. Hisz jobb esetben nem csak egy évig tanít! Talán megkedvelteti veled a tantárgyát, s ballagásra még barátok is lehetek. Sok sikert!

Ui: Most be kell fejeznem, mert egyikük rám szólt, hogy mit írok a pad alatt.

Kiss Balázs, 8.A

Változatok tanárra – 2.

Az év sportolója

Beszélgetés Kiss Milánnal egy díj kapcsán

Először is szeretnék gratulálni az elismeréshez! Pontosan milyen jellegű díjat kapott?

-Tolna Megye Legjobb Férfi Kézilabdázója 2006-ban címen kaptam egy díjat, közösen edzőmmel, Farkas Attilával, aki egy oklevelet vehetett át. A díjat Szekszárdon adták át, február 27-én, ünnepélyes keretek között.

Pontosan mióta kézilabdázik és milyen csapatokban fordult meg?

-1994-ben kezdtem a Tolnai Lajos Gimnáziumban kézilabdázni a tanárom, Farkas Attila kezei alatt. 1998-ban elsőként a gyönkiek közül bejutottunk a Diákolimpia országos döntőjébe. Ugyanebben az évben szerződtek az NB 2-es simontornyai felnőtt csapatba. Ekkor a gimnáziumi tanulmányaim befejeztével Pécsre kerültem, testnevelés szakra, így a kézilabdát Pécsváradon folytattam, ugyanúgy a felnőtt NB 2-ben. Ezután Harkányba szerződtem, ahol két évet töltöttem el. 2001 szeptemberétől visszatértem Gyönkre testnevelő tanárként, itt egy hosszabb kihagyás után ismét a Simontornya színeiben kezdtem el kézilabdázni, ahol a mai napig játszom.

Hogy tudja összeegyeztetni a tanári munkát a sporttal?

-Heti két edzésem van, kedden illetve csütörtökön. A meccsek általában szombaton vagy vasárnap vannak, így különösebb egyeztetést nem igényel a két dolog.

Hogyan jött a kézilabda az életébe?

-Édesapám is a TLG-ben tanult, ő is itt kezdte a kézit. Mikor végleg eldöntöttem, hogy én is Gyönkre jövök, nem volt kérdés hogy a kézilabdát választom, annál is inkább, hiszen Gyönkön már akkor ez volt az első számú sportág.

Jó választásnak tartja a döntését?

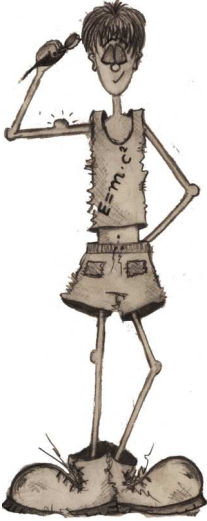
-Természetesen igen, hiszen ha nem okozna örömet, amit csinálok, akkor már rég abba hagytam volna.

Tancsár Márta

Képtelen természetrajz

A nő és a férfi

(Nagy Lajos után szabadon)

Az Úr valamikor régen -emberemlékezet előtt- megteremtette Ádámot, a férfit, de túl tökéletesnek találta, és ezért elvégezte rajta a világtörténelem első műtéti beavatkozását: kivette egyik oldalbordáját, csak a biológusok a megmondhatóí, hányadikat, s kapott helyette egy másikat: Évát.

Kedves ösanyánk jó háziasszony volt, első pillanattól kezdve csak etette Ádámot... leginkább almával, pedig Ádám a „paradicsomot” jobban szerette.

Szegény Ábrahám sem járt jobban. Sára, a neje, túl volt már 90. évén, de még mindig a szexen járt az esze, s mert nem ismerte az antibébit, született neki egy anti bébi, akit a családban csak Izsáknak becéztek.

Aztán a középkorban a helyzet csak fokozódott. A nők a férfiaktól már a nevüket is elvették. Így lett belőlük apáca, gondolom azért, mert ha anyácák lettek volna, teljesen felesleges lett volna kolostorba vonulniuk. Aztán ott volt az a szerencsétlen VIII. Henrik. Nem volt elég gondja szegénynek Angliával, bíbelődhetett még hat feleségével is, a hat anyósáról már nem is beszélve. Csuda egy peches pacák volt.

A közeli századok is csak újabb kudarcokat hoztak a férfi nem számára. A nők egyenjogúságot követeltek, belőlük orvosok, ménmökök, atomkutatók lettek. S mi lett belőlünk? GYES-en lévő kispapa!

Tessék mondani, nem lehetne ezt az egészet visszacsinálni? Nem kaphatnánk vissza újból azt a csontocskát?

Szemfüles

1. Baráth Mátyás + Szabó Orsolya = Ez nem tartott sokáig!
2. Szakálos Gábor + Szemeti Mónika = Rátok bízunk!
3. Kölesdi Gábor + Weil Petra = Cicák!
4. Keserű Dóra + Gadányi Tibor = Szurkolunk nektek!
5. Németh Lóránt + Kuvik Kitti = Se veled, se nélküled...
6. Nemes Dóra + a fiúk (Matyi, Krisztián, Zümi, Gólya, Csaba) = Dóri, Te férfiállat!
7. Nagy Niki + Zulauf Márk = A szerelem részegít!
8. Kerekes Alexa + Tóth Bence = Vajon lesz folytatás?
9. Baráth Mátyás + Farkas Rebeka = Minden csoda 1 napig tart!
10. Marchis-Markos István + Nyitrai Melinda = Csak így tovább!
11. Mikoly Donát + Senja = 1 kis nosztalgia!
12. Jákob Vera + Simon Tibor = Tibi, már nem Vera szíved!
13. Borbély Zoltán + Kölesdi Ildikó = Szeretlek is meg nem is...
14. Bognár Mónika + Makovics Csaba = Hogyan tudnék élni nélküled?
15. Deák Eszter + Hetes László = Minden jót kívánunk!
16. Pálfi Szilárd + Holtz Mariann = Mikor lesz a lagzi?
17. Scháf Ádám + Gombos Renáta = Kazánház, az otthon melege! Azért szépek vagytok ám!
18. Tancsár Márta + Farkas Levente = Neverending story
19. Kajtár Márk + Horváth Zsuzsanna = Csak 1 tánc volt... 😊
20. Molnár Viktóra + Berek Dániel = Pedig jól indult!
21. Potzauf Lilla + Kiss Attila = Fiatalság, bolondság!
22. Orbán Alexandra + Ignác László = Ez Balul sült el...
23. Mayer Eszter + Zsúnyi Attila = Nem vagyok én apáca!
24. Takács Bernadett + Huszka Péter = Szép volt, jó volt, ennyi volt!
25. Végh Virág + Menyhei Áron: Majd talán nyÁron, Virág!
26. Wahl Bettina + Kölesdi Gábor: Gábor, azért finom volt az epres túró torta!

27. Wahl Bettina + Ács Felicián: Felicián, inkább maradj a traktoroknál!
28. Varga Dávid + Szemeti Mónika, Keserű Dóra: A zselé hatása is elmúlik egyszer

29. Baráth Mátyás + a lányok (Kerekes Alexa, Szabó Orsolya, Végh Virág, Kölesdi Ildikó, Keserű Dóra, Nemes Dóra): Sokan voltak, de nem elegendő, igaz Matyi?
30. Huszka Péter + Kajtár Renáta: A kajszi barack is leérett!
31. Wahl Bettina + Pápai Lajos: Az a vadsággal teli délután..!
32. Szabó Orsolya + Mikoly Donát: A tiltott gyümölcs nedűje mindig édesebb, igaz Doncsi?
33. Hadi Dorottya + Simon Gábor: Azok az együtt töltött meghitt vacsorák... a kollégium ebédlőjében!
34. Wahl Bettina + Keller Zsolt: A viva sztár és a sukár csávó!
35. Kovács Marianna + Simon Tibor: Csak a matek fakt kedvéért!
36. Kerekes Otília + Simon Tibor: Tibike, családban maradsz!

Kerekes Otília, Horváth Alexandra, 11.A

A párkapcsolat – valóban olyan egyszerű?

Manapság párok tömegével találkozik össze az ember az utcán, klubokban, éttermekben, és van, hogy olyan pillanatot kapunk el, amikor valakik épp veszekednek. Ha belegondolunk, ez normális, hiszen nem is jó egy kapcsolat – legyen az baráti vagy egyéb – ha abban nincs semmi konfliktus.

A konfliktus nélküli kapcsolat szerintem meglehetősen unalmas, bár egy-egy veszekedés után inkább kívánna az ember egy tökéletes társat, aki nem szól bele, hogy milyen ruhát veszünk fel, hogy miért olyan erős a sminkünk, vagy miért nem az ő kedvenc helyére megyünk bulizni. De mi is lenne velünk a hasonló mondatok nélkül? Minden nap ugyanaz az unalmas téma, agyoncsépelte mondatok mellett semmi izgalom nem lenne az életünkben...

Ha egy ember kicsit rendetlen, akkor lehet egy cseppet kötekedni, de persze ennek is tudni kell a módját. Ha csak úgy „lazán” leordítjuk, az fáj, és a másik fél azt hiheti, hogy már nem érezzük ugyanazt, mint amiért összejöttünk. Ha viszont még egy kis humort is beleviszünk a „beszólásunkba”, talán még egy mosoly is lesz rá a válasz, és könnyebben elérhetjük céljaink. Tehát nem mindegy, hogy milyen a modorunk.

A következő fontos dolog: tiszteljük a másikat annyira, hogy ha nyugalomra van szüksége, akkor egyedül hagyjuk, ha bulizni akar, nem kezdünk el féltékenykedni, hogy „aztán nem megcsalsz...”, mert ezek a mondatok azt sugallják egy embernek, hogy a másik fél nem bízik meg benne. Ezen kívül egy kapcsolatban rengeteg elvárást teljesíteni kell, és nem biztos, hogy ez olyan egyszerű. Tolerálni kell a másik hangulatváltásait, vágyait, elvárásait, de ugyanakkor nem szabad teljesen megadnunk magunk. Ha mi megteszünk mindent, amit párunk kér, joggal elvárhatjuk, hogy ő is tegye meg, ha olyan helyzet áll elő. Ha egy nőnek van tartása, nőiessége, de ugyanakkor természetes, és önmagát adja, máris nyert ügye van. Egy férfinél a férfiasság a legfontosabb, illetve a kitartás. Ha ez mind megvan, akkor azt lehet mondani, hogy „tökéletes” kapcsolatról van szó. Ugye, nem is olyan egyszerű?

Kálmán Kata, 9.B

Életbölcességek

- Ha az esküvőn a menyasszony anyja az örömanya, a menyasszony apja az örömapa, akkor a menyasszony az örömlány?
- Ha azért vagyunk, hogy segítsünk másokon, akkor minek vannak mások?
- Minden tisztelem a mentősöké – ők mindennap áldozatot hoznak!
- A nyúl az igazi jellem. Ott ül a fűben, de akkor sem szívja el!
- Depressziós az az ember, aki virágillatot érezve körülnéz, hol a koporsó.
- A doktorok nagyon hasonlóak az ügyvédekhez. Az egyetlen különbség, hogy az ügyvédek egyszerűen kirabolnak, míg a doktorok utána meg is ölnék.
- Aki a kicsit nem becsüli, az simogassa.
- Aki, mer az nyer – Aki merít az nyerít?
- Ne halaszd holnapra, amit meghatározatlan időre elnapolhatsz.
- Nem a világ lett rosszabb, hanem a hírszolgáltatás lett jobb.
- Kétféle vélemény van: az ennyim és a helytelen.
- Azt mondják elmebajban szenvedek. De én nem szenvedek, élvezem minden percét.
- A boldogság két fontos eleme: jó egészség és rossz memória.
- Sosem értettem miért szopják a babák az ujjukat. Aztán megkóstoltam a bébiételt.

Pribék Nikolett gyűjtése

Aranyköpések

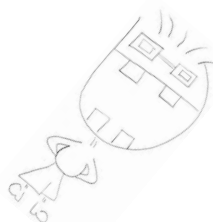
Tanár: Mi az erő mértékegysége??

Diák: Az erő mértékegysége: Fekete Laci.

Tanár: Az atompálya fizetős???

Tanár: Anglia is ilyen hatalommá vált.

Diák: Mélytengeri.

Aranyköpések

Tanár: Ő adta ki a jogok törvényét 1689-ben

Diák: Hát a villamos, vagyis a Vilmos.

Tanár: Mi van az egyenlítő környékén??

Diák: Jéktakató.

Tanár: Milyen a talaj?

Diák: Omlós mint a CHOCAPIC.

Tanár: Mít jelent az, hogy vérükkel szolgálják a királyt???

Diák: Kötelező véradás.

Tanár: Mondj egy fémet.

Diák: ???

Tanár: Anyukád otthon csomagolni szokott bele.

Diák: Nylon zacskó.

Diák1: Mi lesz, ha egy apáca terhes lesz?

Tanár: Akkor jött a botrány.

Diák2: Utána meg a VETÉLkedő.

Tanár: Mit szabott meg az egészségügyi rendeletben???

Diák: Hát a vizitdíjat.

Tanár: Ha éjjel a világűrből néznénk a Földet, melyek azok a földrészek, amelyek látszanának??

Diák: Hát az EU, mert ott világítanak a csillagok.

Tanár: De tanultunk már a szilikon völgyről.

Diák: Az véletlenül nem a Szilícium völgy volt??

Tanár: Ja de tényleg.

Gyűjtötte: Hetes László, 10.C

Kajtár Renáta: Virágszirom

Sétálok a határtalan napsütötte virágos réten,
körütem néma csend.

Néha, egy kósza szél meg-megfújja hajam,
s egy-egy kis bogár zümmögve elrepül mellettem.
Egyedül vagyok.

Elmélázom, a csend gondolataimba mélyed,
s eszembe jut sok-sok szép emlék.

Mennyiszer mondtad, Szeretlek.

De ez a szó – mely legszebb a világon -
a Te szádból nem tűnt igaznak.

Szeretlek, mondtad százszor,
de a szemed, s a szíved mást mutatott.

Hiába mondtad, hogy igaz,
Te tudtad, hogy mégsem az.

Én pedig hittem is, meg nem is.

Megállok, s velem az idő is megáll.

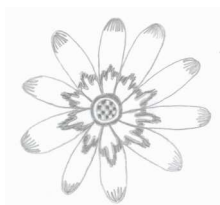
Körülnézek, milyen csodás ez a világ.

A lábam előtt egy kis virág esdve kéri:

- Tépj le, majd én megmondom mi az igaz.

Eszembe jut gyermekkorom mondókája,

s kezdem egyenként tépni a
gyönyörű, piros virág szirmait.

Szeret, nem szeret,

Szeret, nem szeret,

Szeret, nem szeret,

Szeret

Szeret! Kiálltok fel boldogan,

s lelkemben a remény felcsillan.

Óh, jaj!

Most veszem csak észre, a virágnak

még van egy apró, színtelen, fonnyadt szirma,

mely magától a földre hull.

Kirándultunk

Egy nap Budapesten

2007. október 18-án egy Pesti kiránduláson vettünk részt, 55 TLG-s diák társaságában. A kísérő tanárok - Molnár Bernadett és Balogh Renáta - segítségével korán reggel, 6: 24 kor indultunk vonattal, Pincehelyről. Bár a többiek Gyömrőről jöttek busszal, én pincehelyi vagyok, ezért szerencsém volt, nem kellett messze mennem. A vonatos utazás meglehetősen hosszú volt, konkrétan 2 és fél óra.

A Titanic kiállításra, 10 órára voltunk bejegyezve, mivel korábban értünk oda, adódott egy óra szabadidő. Szerencsére pont útba esett az egyik szórakoztató- és bevásárló központ. A Titanic kiállítás megérte a várakozást, a híres hajó roncsai között nézelődhettünk másfél órán keresztül. Ezután a Közlekedési Múzeumba mentünk, az itteni tárlat is nagyon érdekes volt. Szerintem a legjobb azonban a végén következett: a Terror Háza. Itt nyomon követhettük az előző rendszerek kegyetlenségeit, s tisztelgthettünk az áldozatok előtt.

Mindezek után siettünk a vonathoz, s este fél kilenckor értünk haza. Mindenki nevében mondhatom, hogy nagyon jól éreztük magunkat, köszönjük a szervező tanároknak.

Balczer Péter, 10.A

Egy jól sikerült nap

Mint minden évben, idén is szerveztünk osztálykirándulást. Úticélként fővárosunkat, Budapestet választottuk. Május 8-án reggel 10 órakor egy hatalmas neoplan várt minket, az indulás időpontját nagyra értékeltük.

Elsőként a Terror Házába mentünk. A múzeum nagyon érdekes volt, már mondanom sem kell, mennyire lehangoló. Rengeteg olyan szörnyű és szégyenletes dologgal szembesültünk, amiket a történelemlétkönyvekből akarva-akaratlanul kihagytak. Ezután volt egy kis szabadidőnk, csatagolhattunk a belvárosban egészen három negyed hétig, amikor a Madách Színháznál gyülekeztünk. Ez volt az utolsó, ám nyugodtan mondhatom, hogy a legjobb programunk: megnéztük a legújabb, Édeskettes hármásban című musicalt. Mindenkinek nagyon tetszett a darab, a színészek, Balla Eszter és Miller Zoltán hatalmasat alakítottak.

Éjjel fél kettőkor kissé fáradtan, ám tele élményekkel érkeztünk haza. Hamar eltelt ez az egy nap, de úgy gondolom, hogy jobban nem is sikerülhetett volna! Köszönjük a szervező tanároknak!

Vereckei Réka 12.A

Szórakozás: színház

Édes kettes hármásban

Az osztályunk ismét színházat látogatott...Május 8-án a TLG 11. a osztálykirándulásának egyik állomása a Madách Színház volt, ahol az új sikerdarabot, „Édeskettes Hármásban” című musicalt tekintettük meg.

Édeskettes hármásban... Mít rejthet egy ilyen cím?

A történet igen érdekes... Egy kötozködő akaratos zeneszerző és egy nála is hisztisebb szövegíró szerelmét mutatja be. (Kétféle szereposztásban, Balla Eszter és Miller Zoltán valamint Oroszlán Szonja és Alföldi Róbert előadásában láthatjuk). Az édeskettes így már adott. Röviddel a kezdés után kiderül ki is a harmadik.

A dalszövegíró Sonja párkapcsolatban él, ám beleszeret a zeneszerző Vernan-ba. Ez a viszony azonban nem fényes, romantikus életet takar, hanem egy állandó háborúban álló szerelmespárt. Egyfolytában folyik a harc, semmi másról nincs szó, csak két elviselhetetlen ember szerelméről. Nem sokkal a vége előtt tényleg szakítanak... Legalábbis úgy tervezik. Azonban a sors mást akar, és a darab végére előttünk áll a világ legfurcsább szerelmespárja.

Ismét egy happy end, ismét egy vidám, vicces történet. A darabot könnyedsége miatt egyaránt ajánljuk a fiatalabb és idősebb korosztálynak is. A színház technikai felszereltsége nagyon jó, az éneket egy élőzenekar kíséri, így még izgalmasabb az előadás. Hát nem érdemes színházba járni? Ha kételkedsz, próbáld ki!

Földi Boglárka és Guth Tibor, 12.A

No Sex

Februárban Szekszárdon, a Deutsche Bühne német színházban tettünk látogatást iskolánkkal. A No sex című musicalt néztük meg, német nyelven.

Az előadás elég modern felfogású, érint különböző mai, nagy visszhangot kiváltó témákat, mint például a homoszexualitás. Főszereplői: egy török lány, egy német fiú, az utóbbi édesanyja és egy szeretőként megjelenő férfi, akik mind az igazit keresik.

A történet alapja, hogy a két fiatal közös lakást bérel. Miután kiderül Frederik-ről, a 21 éves német srác-ról, hogy a fiúkat kedveli, a lakótársa, Sonya párt keres neki. A szerencsés kiválasztottként itt színre lép színre az életművész Hans. A cselekmény igen bonyolult, szövevényes úton eljut oda, hogy a második felvonás végére a szerető és Frederik anyukája alkotnak egy párt, míg a két lakótárs között is lassan kialakul egy érzelmi szál.

A darab vicces szituációkkal, ironikus helyzetekkel és sok kétértelmű mondattal van teli, és a zenei betétdalok sem utolsók. Úgy érzem, csoportunk nagy részének tetszett az előadás, ami a színészek -többek között Kispál Gergely, Alice Müller- nagyon jó teljesítményének is köszönhető.

Földi Boglárka, 12.A

A kudarc

A kudarc nem azt jelenti, hogy selejt vagyok,
Hanem azt, hogy nem arattam sikert.
A kudarc nem azt jelenti, hogy nem értem el semmit,
Hanem azt, hogy tanultam valamit.
A kudarc nem azt jelenti, hogy bolond voltam,
Hanem azt, hogy volt bennem hit a kísérletezéshez.
A kudarc nem azt jelenti, hogy dicstelenné váltam,
Hanem azt, hogy volt merszem próbálkozni.
A kudarc nem azt jelenti, hogy nem értem a lényegét,
Hanem azt, hogy valamit másképp kell csinálnom.
A kudarc nem azt jelenti, hogy alábbvaló vagyok,
Hanem azt, hogy nem vagyok tökéletes.
A kudarc nem azt jelenti, hogy elvesztegettem,
Hanem azt, hogy van ürügyem az újrakezdéshez.
A kudarc nem azt jelenti, hogy fel kell adnom
Hanem azt, hogy jobban kell akarnom.
A kudarc nem azt jelenti, hogy sohasem fog sikerülni
Hanem azt, hogy türelmesebbnek kell lenni.
A kudarc nem azt jelenti, hogy Isten elhagyott
Hanem azt, hogy NEKED van miért harcolnod.

Kajtár Renáta

Tanórán hallottuk

Tanár: Müller, fogja már be a száját!

Diák: Most mit mondtam?

Tanár: Nem tudom, nem hallottam.

Tanár: A macska az ugyan olyan ember, mint te!

Tanár: Hát ezen kívül mi kell még nektek??

Diák: Hát, ha maga azt tudná!

Tanár: De a történelemmel kapcsolatban.

Tanár: Gergő, légy szíves, ne szedd szét a padot, nem elég hogy nyomorék, csúnya, úgyhogy, ne szedd szét!

Tanár: Peti, te inkább ne szólj semmit! Komolyan mondom, én kiraklak az ablakon. NEHÉZ LESZ, DE MEGTESZEM.

Tanár: Szerelmi aktusra felszólító szavak nélkül tessék beszélni!

A XIV. Országos Ifjúsági Sajtófesztiválon jártunk

Április 27-én pénteken reggel fél 7-kor Gyönről indultunk Budapestre a XIV. Országos Ifjúsági Sajtófesztiválra. A buszt a Tolnai Népújság biztosította nekünk, aminek nagyon örültünk, mivel így tudtunk elmenni a DUE Országos Diákmedia Pályázat eredményhirdetésére, a Fővárosi Művelődési Házba. Az országos versenyben többszáz diákújság és rádió szerkesztősége pályázott, mi sajnos nem értünk el helyezést, de majd próbálkozunk még. Az egész napos színvonalas programok viszont kárpótolnak bennünket mindenért.

Közönségtalálkozókon vettünk részt, amiken televíziós műsorvezetőkkel - a VIVA TV-től Kisóval, Sári Évivel és az RTL Klubtól a Fókusz műsorvezetőjével, Gönczi Gáborral - találkoztunk, kérdezhettük őket munkájukról, kérhettünk autogramot. A műsorvezetők nagyon szívesen és kedvesen válaszoltak kérdéseinkre.

A sajtófesztiválon koncerteket élvezhettünk, a Megasztárból Varga Ferenc énekelt, és az egyik legnépszerűbb magyar popzenekar a Crystal is fellépett. Talán a legnagyobb sikerük nekik volt a sajtófesztiválon. A fellépés után a diákok körbevették az együttest. A Crystal énekes a feltett kérdésekre szívesen válaszolt, autogramot is adott és közös fényképek készültek az énekessel és rajongóival. Kasza Tibortól megtudtuk, hogy a nyár első két hónapjában videoclipet forgatnak Franciaországban. Majd a hazaérkezés után a nyár hátralévő részében az ország különböző pontjain,

többek között Budapesten, Tiszaújvárosban, Baján, Aggteleken, Kiskunhalason lépnek fel.

Hideg ebédet kaptunk, amit a belépő ára tartalmazott. Ezután Arató Gergely az Oktatási és Kulturális Minisztérium állam-titkára sajtótájékoztatót tartott Érettségi előtt és után címmel, ezen a diákok feltehették az érettségivel, felvétellel, felsőoktatással kapcsolatos kérdéseiket, amikre Arató Gergely rögtön válaszolt is. Majd az It's Rite! Break Battle legjobb táncosai forrósították tovább a hangulatot. A diákok többsége vett tombolát, amivel értékes ajándékokat nyertek. Úgy gondolom mindenki nagyon jól érezte magát ezen a szép napon. Nagyon jók voltak a programok, de mi sajnos nem tudtunk végig maradni, a Barátok közt és a Jóban rosszban sztárjairól már lekéstünk, hogy este idejében visszatérjünk Gyöngyösre.

Mayer Eszter, 10.A

A Crystal együttes énekesével, Kasza Tiborral beszélgettünk:

Mit tervez a Crystal az elkövetkező időkre?

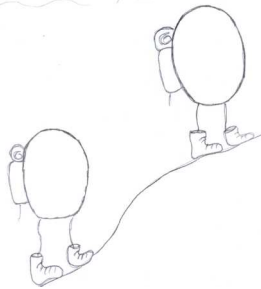
Mi mindig két hónapra tervezünk. A nyár első két hónapjában videoklippet készülünk forgatni Franciaországban. A videoklipp készítése után hazajövünk és ebben a szép évszakban sok koncertünk lesz az ország különböző pontjain, többek között Budapesten, Tiszaújvárosban, Baján, Aggteleken, Kiskunhalason.

Ferdült-kegyült kifejezések

Szédült szülésznő – Kába bába
Lada, bal oldali fékkel – Ballada
Kopasz rendőr – Tarhatalom
Szabóműhely – Béléstár
Padba vésett szív – Padüzenet
Bágyadó katonatiszt – Lomhadnagy
Rendőrlő – Zsaruló
Félig tárgyilagos újságcikk – Feleobjektív
Felirat egy amerikai baleseti sebészeten – Gipsz smiling
Gigerli mosoly – Play Moly
Jóllakott víziló – Televíziló
Hadonászó panda – Handapanda
Lopós rozsmár – Orozmár
Medvevőlegény – Jegyesmedve
Vezénylő Banka – Bankaraján
Kudarcot valló süllő – Felsüllő
Szótlan karvaly – Kukarvaly
Éjszakai razzia – Kéjelhárító
10 standon megérkeztek a monokinik – Begyeskereskedés
Rendőrkordon – Erélyöv
Szondázó rendőrtiszt két segítője – Szonda két apródja
Vendéglő – Evőszolgálat
Totál részeg – Szupermax
Magához tér a részeg – Sikerélmény

KARIKA-TÚRA

Mit szeretne karácsonyra kapni?

Ingo Göbel: Ich weiß es nicht. Keine Ahnung.

Molnár Bernadett: Huhh, fogalmam sincs. Mindenem megvan, amire szükségem van, ha kell valami, úgyis megveszem.

Holtz Marianna: Két kiscicát szeretnék.

Domokosné Zsiga Mónika: DVD- lejátszót, mert a régi tönkrement. De ezt most meg is kapom?

Kiss Katalin: Autórádiót, könyvet és havat szeretnék.

Dömötör Erzsébet: Meglepetést.

Kiss Milán: Trambulint.

Benis Erika: CD-t és könyvet szeretnék és egy nagy kristályt.

Nagy Dorottya: Saját kezűleg készített ajándékot szeretnék.

Karlné Kasziba Klára: CD-s magnót, mivel a régi tönkrement, és meg szeretném hallgatni a karácsonyi dalokat.

Fork Rózsa: A meglepetéseket szeretem, de az lesz a legnagyobb ajándék, hogy a fiam haza jön Németországból.

Feketéné B. Katalin: Csak angyalkákat a TLG-be.

Szverle Árpád: Semmit

Mayer Eszter, 10.A

Murphy a házirendről

Alaptörvény: Amit meg lehet tiltani a házirendben, azt meg is tiltják!

Törvény a relatív szigorúságról:

Ha a házirend elolvasása után nem találsz elég szorosnak, akkor:

1. örülhetsz, hogy milyen laza életed van az idén, mert jövőre biztos, hogy szigorítanak rajta;
2. ezzel te vagy így egyedül;

A megszeghetetlen szabályok törvénye:

A házirend összes szabályát soha nem tudod megszegni, mert:

1. annyi van belőlük, hogy három élet sem lenne elég mindre;
2. tizenöt-husz szabály megszegése után általában kirúgnak.

Az idő házirend általi hasznosításának törvénye:

Ha egy diák megpróbálja betartani az összes, házirendben szereplő szabályt, akkor életének iskolában töltött része ezzel telik el.

A Nesze semmi, fogd meg jól! törvény:

Ha a házirendben a korlátozások mellett engedélyeznek is valamit, az általában az, hogy olyan színű zokniban jöhetsz az iskolában, amilyenben akarsz. *Kitétele: Amikor nincs valamilyen ünnepély!*

A külső megjelenésre vonatkozó törvény:

Ha punktaréj frizurával, tetőtől-talpig fekete bőrszerkóban, surranóban jössz reggel iskolába, és hamarosan hivat az osztályfőnök vagy az igazgató...
... akkor nem a fodrászod címére lesznek kíváncsiak!

Egocentrikus törvény:

Mindenkinek van egy olyan időszak, amikor azt hiszi, hogy a házirend szabályai vele szűnnek ki a legjobban... pedig ez nem is igaz, mert VELEM!

A házirend késésre vonatkoztatott törvénye:

Ha nem késel el, akkor is elkéstél!

Példa a törvényre:

Első órára bemész 7.55-re...

csak hát 0. órád is lett volna!

/Részletek Gálik Péter: Diák Murphy c. könyvéből./

A legjobbak: irány Brüsszel!

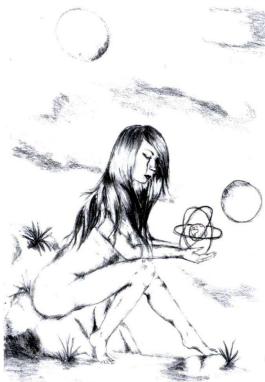
Egy európai uniós újságíró-továbbképzésen vettünk részt Pécsen, az NFU /Nemzeti Fejlesztési Ügynökség/ rendezésében. A részvételt hárman egy pályázaton nyertük el, amire egy európai uniós témájú cikkkel kellett nevezni. Összesen 68 diák vett részt a képzéseken, ezeket az ország 4 nagyvárosában rendezték: Pécsen, Székesfehérváron, Szegeden és Miskolcon.

Csütörtökön, 12 órakor találkoztunk a háromcsillagos Hotel Laterumban, összesen 16 fő vett részt a képzésen. Három trénerünk volt: Szökéné Dr. Farkas Judit, Szabó Csilla és Borda Balázs. A programok csütörtökön 13 órától kezdődtek meg egy ismerkedéssel, majd különböző témájú előadásokat hallgathattunk meg, először Tajthy Viktortól az EU történelméről. Kis szünet után műfajismeret témában Pál Zsombor előadása következett, aki az egyik országos diáklaptól érkezett. Vacsora után este 8-10-ig ismerkedési estet tartottunk, így elég fáradtan tértünk nyugovóra. Másnap először Judit előadását hallgattuk meg az NFU-ról, majd Baló György látogatott el hozzánk egy beszélgetésre. Következett az ebéd, majd egy újabb előadás Pócs Balázs részéről, aki szintén egy országos napilap munkatársa. Ezután beszélgetéseken, szituációs játékokban még jobban megismertük egymást.

A harmadik napon egy szimulációs terepgyakorlaton vettünk részt, amin egy újságíró napját rendezték meg nekünk a szervezők, a nyitó értekezlettől a lapzártáig. Ennek keretében délelőtt három csoportra bontották a társaságot. Az első csoport a Pécsi Tudomány Egyetemre ment, a második a dóm lábánál, az ókeresztény sírkamrákat tekintette meg. Mi a pécsi önkormányzat épületébe tettünk látogatást, itt egy projektet hallgathattunk meg az EU elektronikus ügyintézéséről. Délután a fenti témákkal kapcsolatban kellett megírunk egy cikket. Ez alapján dönti el egy bizottság, hogy ki az a 3 ember a 68-ból, akik egy többnapos brüsszeli tanulmányutat nyernek. Az utolsó nap a képzés összegzésének jegyében zajlott: megbeszéltük a négy nap tapasztalatait a szervezőkkel, valamint megkaptuk okleveleinket.

Farkas Levente és Hinkel Róbert, 12.A

Volt diákunktól Az igazak átélése 2.

Egy erdélyi kisvárosban születtem és nőttem fel. Ide kötött minden, itt tanultam meg a helytállás fogalmát, itt éreztem először szeretteim hiányát, és itt alakult ki a mély, őszinte barátság átélése is. Azt mondják nehéz a barátság szó magyarázata, felismerése, de ha nem vesszük észre az életünkben, akkor valójában nem is tanultunk meg semmit.

Nos, nekem ez megadatott: a hosszú évek és sok eltöltött idő lehetőséget adott a felismerésre. Mély, őszinte barátság alakult ki. Hittünk az előrehaladás erejében, mertünk, akartunk és közben észrevétlenül mindig egyre szorosabb kapcsolaton túli erő alakult ki. Ekkor még nem tudhattuk, hogy nekem az élet - vagy egyesek szerint a sors- más jövőt szánt.

Lehetőségem adatott egy másik országban tanulni tovább. Az iskolában erre eddig nemigen volt példa, ezért az emberek furcsán néztek rám. Valójában nekem sem tűnt túl valószínűnek az egész. Nem is vártam a napot, amikor össze kellett pakolnom, és felülnöm a buszra. Tudtam, hogy egy életet hagyok ott, még hozzá olyan helyen, ahol, elfogadtak és szerettek. De vitt az ismeretlen felé húzó vágy és kíváncsiság is. Azt hittem, oda mindig úgy mehetek vissza, hogy szeretettel várnak, és elfogadják a változásaimat is. Végül is miért gondoltam volna az ellenkezőjére? Még nem éreztem előtte elutasítást, kételyt.

Az elutazásom napja életem végéig az emlékeimben lesz. Nagy csomagjaimmal felültem a buszra, kezemben egy kis ajándékkal, amit kedves, jó barátomtól kaptam, és amit csak a buszon nyithattam ki. Nem mutattam ki érzelmeimet, bánatomat. Talán nem akartam gyengének látszani, vagy csak büszkeségből sem, de ez a magabiztosságom hamar megrendült. Az autóbussz ablakán keresztül láttam búcsúztatóim szemében az összegyűlt könnyeket és összeszorult a szívem. Miért ők sírtak? Ők csak az én

hiányomat érezték, nekem viszont az egész addigi életem tűnt el, változott át valami mássá.

Elindult a busz, én pedig kinyitottam az útravaló ajándékomat. Egy fénykép volt benne, amin a barát visszamosolygott rám és egy levél. Talán csak a szívem fájdtása miatt, de tele volt olyan élményekkel, amik csak nehezítették az elindulást. És akkor éreztem, hogy sírok. Az otthagytott emlékek fájtak, a lelkem sírt.

Otthagytam otthonomat és egy új életem lett: más ország, más emberek, más akcentus, más habitus... Nem mondom, hogy könnyű volt, egy idegen közegben egyedül lenni, de az ember igyekszik helyt állni. Az ajándékba kapott fényképet kiraktam az íróasztalomra. Máig ott van. Ettől a képtől kaptam erőt, ha már nagyon elbizonytalanodtam, és ezt a képet utáltam, ha keserűségemben még mindig nevetett rám.

Hosszú évek teltek el... változott az életem és változtam én is. De ekkor már nem vártam annyira a hazamenetelt! Ha nagy ritkán otthon is voltam, csak néztek rám az utcán az emberek. Meglepően tapasztaltam, hogy azok, akik azt mondták, várják, hogy hazatérjek, már nem is fogadtak olyan kitörő örömmel! Azt gondolták, már nem tartozom közéjük, én meg csak közéjük tartozhattam. Az idegen országban otthoniakról beszéltem, és mégis idegen voltam. Akkor hát hová tartoztam?

De ekkor jön az, amiért érdemes élni, az ilyen gondolatokat elfelejteni: a fényképen szereplő ember örömteli viszontlátása, feltétel nélküli elfogadása. Az, hogy ugyanúgy bánik veled továbbra is, mint azelőtt, és hiába az eltelt évek, ő ugyanúgy tisztel és szeret. A kép viszont -ami már nem csak egyszerű kép, hanem erőt adó sugárzás- még mindig ott áll. Tudom, hogy bármerre is megyek vagy visz az élet, mindig ott lesz nekem. A távolság már parányivá tömörödött. Egy olyan kötődés alakult ki, amihez nem kellenek szavak, elég egy rezdülés is... Ha minden ember ilyen hitben élne, és tudná tisztelni társát, mennyivel kiegyensúlyozottabb lenne a világ. Ha megszívleljük, és egy kis fényképből is erőt meríthetünk a nehezebb percekben, az élet teljesebb lehet.

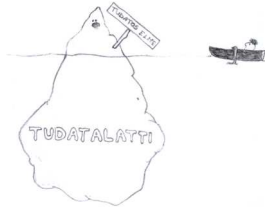
Balázs Anna Erzsébet

ÉLJ VIDÁMAN!

Figyeld meg, hogyan működik az elméd! Amikor rágógumit rágsz, feltétlenül azon is rágódnod kell, hogyan csináld? Egyiket sem tudatosan végzed, ugye?

A tudatalattid irányítja ezeket az életfunkciókat. Elméd egy jéghegyhez hasonlítható. A tudatos részét látjuk, egy sokkal nagyobb rész azonban nem látható, ez a tudatalattink.

Ezért most a tudatalattink segítségével jobbra tesszük az életünket. Figyeljünk másokra! A kedves szavak, egy dicséret mindenkinek jól esik.

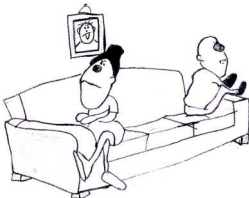
Már most tudnunk kell, hogy a változások mindig ellenállásba ütköznek. Nem szabad magunkat másokhoz hasonlítani. Fogadjunk el magunkat úgy, ahogy vagyunk.

Gondoljunk mindig a vidám percekre! Mindenekelőtt legyünk gyengédek önmagunkhoz. Ismerjük el, hogy mostanáig is a legjobb tudásunk szerint éltünk!

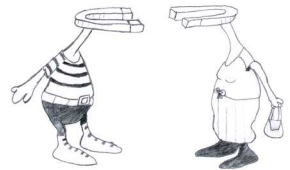
A legtöbb ember olyan mértékben boldog, amennyire elhatározza, hogy boldog lesz

A boldog élet fontos feltétele a megbocsátás. Másokat és önmagunkat hibáztatni ugyanúgy veszélyes és pusztító.

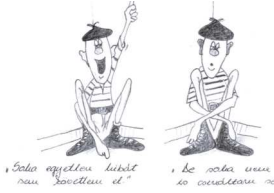
Az élet nem annyira komoly. Vegyük inkább a humort komolyan!

Elmének egy mágnes. Gondoljunk kitaróan arra, amit el szeretnénk érni, és célba érünk. Jelen esetben a vidámságra.

Ne féljünk attól, hogy valaki elrontja a kedvünket, mert elménk akkor a rosszat vonzza magához!

Számítanunk kell arra is, hogy néha tévedünk. Tekintsük ezt egy tanulási folyamat részének. Sohasem az a szégyen, ha valamiben kudarcot vallunk, hanem az, ha egyáltalán meg sem próbáltuk.

Az élet kockázat, de megéri kímászni a vékonyabb ágakra is az édesebb gyümölcsökért.

Tartsunk ki a célunk mellett! Már majdnem a célvonalnál vagyunk.

A gyerekek csodálatosan tudnak spontán viselkedni. Mindig el vannak ragadtatva valamitől. Tőlük kéne tanulnunk a nyitottságot és a vidámságot.

Arra ne várjunk, hogy történjen valami. Ugorjunk fejest az életbe minden adandó alkalommal.

Akkor vagyunk boldogok és elégedettek, ha tevékenyen élünk. A „Jendületben maradás” elve folyamatosan arra bátorít minket, hogy pattanjunk fel a felekünkön és legyünk aktívak.

Bármennyi szép és csodálatos dolgot is éltél át eddig, mostantól még többen lehet részed. Minden nap változtathatsz a jobb élet érdekében. Bárhol is vagy, ott kell elkezdened!

Az erőfeszítés, amit ma kifejtesz, vátoztatja meg a helyed. Holnap talán már késő elkezdni!

Írta és rajzolta: Balázs Anna Erzsébet

Diák-novella

Az örök pecsét

Miwako Suspiria vagyok, úgy kb. 150 éves. De szerencsémre örök fiatal. 17 évesen történt életemben egy olyan dolog, ami megváltoztatta egész lényem. A saját történetemet írom le.

Az egész egy hűvös, őszi napon kezdődött. 16 éves voltam mikor anyám rákos lett. A második műtéte után kómába esett. Barátnóm, Kibo fel akart vidítani egy kicsit, így elrángatott bulizni. Tokióba, egy punk buliba mentünk. Máig nem emlékszem, mi történt a bulin, mert elég sok szeszes ital kellett a bánatom felejtésére.

Másnap egy idegen férfi mellett ébredtem, egy ismeretlen házban. Mindenhol sötét volt és furcsán üres, a hálószobában csak egy ágy, a nappaliban egy koporsó meg egy zongora. A konyhában boron és egéren kívül más nincs. A zongorán megtaláltam a ruháimat. Gyorsan felöltöztem. Emlékszem, akkor minden porcikám remegett a félelemtől és a hidegtől. Az ajtót halkán becsuktam magam mögött. Miközben a liftre vártam, suttogó hangokat hallottam. Hirtelen a redőny lecsapódott. Közeledő léptek zaja. A sötétben nem láttam semmit. Hangos levegővétel a fülem mellett, hátra fordultam, de senkit sem láttam. Szerencsémre megérkezett a lift. Beszálltam, onnantól kezdve megszűnt a suttogás.

A délelőttöt a kórházban töltöttem. Anyukámhoz beszéltem, de sajnos ő nem válaszolt. Délután beugrottam egy Sweet Lolly nevű boltba, a New Agel-be. Ezután elmentem Kibohoz megmutatni mit vettem. A garázsukból szólt a zene. Beléptem, épp a The Babys-Mother szólt. A szövegtől sírva fakadtam. Egyik barátom, Ryen magához szorított. Aztán elmeséltem nekik, hogy mi van anyukámmal, meg a reggelt, arra is rákezdtem mi volt a bulin. Ryen és Kibo állította, hogy hazakísértek. Ezután Arashi berakta azt a CD-t, amit hozott magával. Angol punk csapat próbált japánul énekelni, szörnyű volt a kiejtésük. Ettől még nekem is jó kedvem lett. Anyyira, hogy hajnalban mentem haza.

Egy saroknyira voltam a házunktól, amikor egy férfi leszólitott.

- Szervusz Miwako!- akkor még teljesen ismeretlen volt számomra.
- Hello - fiatalnak tűnt, bár ő akkor már 201 éves volt. - Te ki vagy?
- Az a férfi, aki tudja anyád betegségére a gyógyírt!- ez a mondat fogott meg.
- Hogyan...
- Cserébe meg kell hálnod!- ettől megijedtem és sietve otthagytam a sápadt arcú férfit.

Teltek a hónapok. A kint és a gyötrődést, a suliban a hajtást, a családfő szerepét egyre kevésbé bírtam. Anyámat le akarták kapcsolni a gépekről. Így nem volt más menedékem, tudatmódosító szereket szedtem. Mire jött a tavasz, már csak 45 kg voltam. Kibo és én sátorozni mentünk. A sátrunkat az óceán partján állítottuk fel, és teleraktuk egy csomó Hello Kitty-vel. Este esett az eső, így bementünk az erdőbe bújócskázni. Emlékszem, akkor vízcseppek helyett virágok potyogtak. Forogtam és énekeltem.

- Miwako, mit csinálsz? - kérdezte egy ismerős hang.
- Nézem a virágokat. - rápillantottam a férfira. – Még mindig meg tudod gyógyítani édesanyám?
- Igen!
- Akkor mentsd meg őt, engem pedig ölj meg!
- Ahogy kívánod!

Elmosolyodott, fogai megnőttek, hátából szárnyak álltak ki. A lábam földre gyökerezett a félelemtől.

- Várj! – ordítottam – Hogy hívnak?
- Röviden csak Rio. Vámpír vagyok. Angliából indultam klánt keresni, de egyet sem találtam, így eldöntöttem, alapítok egyet. Te leszel az örök társam. Mít szólsz hozzá? Igen, olvasok a gondolataidban! Neked és anyukádnak örök életet ajánlok.
- Értem, de muszáj a gondolataimban turkálnod?

Választ már nem kaptam. Közel jött hozzám. A nyakamhoz hajolt. Megsókolta, majd szemfogait belemélyesztette. Csak annyit éreztem, hogy egyre jobban gyengülök. Majd eszméletemet vesztettem.

Mikor magamhoz tértem a panellakásban voltam. Rio épp a vérét csöpögtette a számba. Azóta vérszomjas szörnyeteg vagyok, aki azért gyilkol, hogy életbe maradhasson. Anyám gépeit kikapcsoltattam, őt nem tettem ilyenné. Elthagytam Japánt. Most épp

Rioval és a „gyerekeivel” Magyarországot járjuk. De én már nyugalomra vágyom. Így elalszom egy kis időre. A jel, amivel Rio megbélyegzett, örök pecsétje szerelmünknek!

/A történet fikció. A valósághoz semmilyen köze nincs./

Luna, 2007.11.08.

Tartalomjegyzék

Bevezető.....	3
Impresszum	4
Tanulás és szórakozás Németországban	5
Lernen und Spaß.....	6
Aranyköpések	7
Egyéves ösztöndíj Németországban	8
Mein "einjähriger Urlaub" in Deutschland.....	10
Iskolánk tanulóinak német nyelvű lehetőségei.....	13
Az élet nagy kérdései.....	14
A gólyatáborban írtuk	15
Szecskaavató a TLG-ben.....	18
1956-os megemlékezés	19
Szabadság, szerelem	19
Aranyköpések.....	20
Tanáraink tollából.....	21
„Elisabeth – eine europäische Heilige”	21
„Erzsébet-egy európai szent”	22
Színházlátogatás – fordítva	24
Theaterbesuch – umgekehrt	25
A kéttannyelvűség 20 éve a gyönki Tolnai Lajos Gimnáziumban ..	26
20 Jahre Zweisprachigkeit im Gymnasium in Gyönk.....	28
Húsz éves a kéttannyelvű oktatás a gyönki gimnáziumban	30
Húsz éve két nyelven	31
Interjú Domokosné Zsiga Mónikával	36
HOROSZPÓK.....	38
Robi bá.....	40
A természet szépsége és szeretete.....	41
Tanár- Diák (v)iszony.....	43
Az év sportolója - Beszélgetés Kiss Milánnal egy díj kapcsán	44

Képtelen természetrajz - A nő és a férfi.....	45
Szemfüles	46
A párkapcsolat – valóban olyan egyszerű?	48
Életbölcseiségek.....	49
Aranyköpések.....	49
Aranyköpések.....	50
Kajtár Renáta: Virágszirom.....	51
Kirándultunk - Egy nap Budapesten	52
Egy jól sikerült nap.....	53
Szórakozás: színház	53
Édes kettes hármásban	53
No Sex.....	54
A kudarc.....	55
Tanórán hallottuk.....	55
A XIV. Országos Ifjúsági Sajtófesztiválon jártunk	56
Ferdült-kegyült kifejezések.....	58
Mit szeretne karácsonyra kapni?	59
Murphy a házirendről	60
A legjobbak: irány Brüsszel!	61
Volt diákunktól - Az igazak átélése 2.	62
ÉLJ VIDÁMAN!	64
Diák-novella: Az örök pecsét.....	66

